

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0320/2012

15.10.2012

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (przekształcenie) (COM(2010)0748 – C7-0433/2010 – 2010/0383(COD))

Komisja Prawna

Sprawozdawca: Tadeusz Zwiefka

(Przekształcenie – art. 87 Regulaminu)

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu).

Poprawki do projektu aktu

W Poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W Poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się **wytluszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	138
ZAŁĄCZNIK: OPINIA KONSULTACYJNEJ GRUPY ROBOCZEJ SŁUŻB PRAWNYCH PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I KOMISJI	142
OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH	144
PROCEDURA.....	148

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (przekształcenie) (COM(2010)0748 – C7-0433/2010 – 2010/0383(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – przekształcenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Parlamentu i Rady (COM(2010)0748) oraz ocenę skutków przeprowadzoną przez Komisję (SEC(2010)1547),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 67 ust. 4 i art. 81 ust. 2 lit. a), c) i e) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0433/2010),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną na mocy Protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności przez Pierwszą i Drugą Izbę Parlamentu Niderlandzkiego, w której stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 5 maja 2011 r.¹,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych²,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia X, do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 87 i 55 Regulaminu PE,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0320/2012),
- A. mając na uwadze, że konsultacyjna grupa robocza służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stwierdziła, że przedmiotowy wniosek nie zawiera żadnych zmian merytorycznych innych niż te określone jako takie we wniosku, oraz mając na uwadze, że w odniesieniu do ujednoczenia niezmiennych przepisów wcześniejszych aktów z tymi zmianami wniosek zawiera zwykle ujednoczenie istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;

¹ Dz.U. C 218 z 23.7.2011, s. 78.

² Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu, biorąc pod uwagę zalecenia konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do przedmiotowego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom krajowym.

Poprawka 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) Nr .../2012

z dnia ...

w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Przekształcenie)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 67 ust. 4 oraz art. 81 ust. 2 lit. a), c) i e),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

* Poprawki: nowe lub zmienione fragmenty tekstu zaznaczono wytłuszczonym drukiem i kursywą; symbol **█** sygnalizuje skreślenia.

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) ***W dniu 21 kwietnia 2009 r. Komisja przyjęła sprawozdanie³ dotyczące stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁴. W sprawozdaniu stwierdzono, że zasadniczo funkcjonowanie tego rozporządzenia jest zadowalające, należałoby jednak usprawnić stosowanie niektórych jego przepisów, ułatwić w większym stopniu swobodny obieg orzeczeń oraz jeszcze bardziej zwiększyć dostęp do wymiaru sprawiedliwości. Ze względu na konieczność wprowadzenia szeregu dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości rozporządzenie to należy przekształcić.***

¹ Dz.U. C 218 z 23.7.2011, s. 78.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... [(Dz.U. ...)] [(dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym)] i decyzja Rady z dnia ...

³ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczące stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (COM(2009)0174).

⁴ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

- (1a) *Na posiedzeniu w Brukseli w dniach 10–11 grudnia 2009 r. Rada Europejska przyjęła nowy wieloletni program zatytułowany „Program Sztokholmski – Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli”¹ (zwany dalej „programem”). W programie Rada Europejska stwierdziła, że w okresie objętym programem należy kontynuować proces znoszenia wszystkich środków tymczasowych (procedura exequatur). Jednocześnie znoszeniu procedury exequatur powinien również towarzyszyć szereg zabezpieczeń.*
- (2) Unia wyznaczyła sobie za cel utrzymanie i dalszy rozwój *przestrzeni* wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, *między innymi poprzez* ułatwienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności przy pomocy zasady wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych. *W celu stopniowego tworzenia takiej przestrzeni* Unia *ma przyjąć* środki w zakresie współpracy sądowej w sprawach cywilnych *mających skutki transgraniczne*, zwłaszcza gdy są one niezbędne dla należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (3) Różnice pomiędzy przepisami poszczególnych państw o jurysdykcji i uznawaniu orzeczeń utrudniają należyte funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Dlatego nieodzowne jest wydanie przepisów celem ujednoczenia przepisów o jurysdykcji w sprawach cywilnych i handlowych, aby zapewnić szybkie i nieskomplikowane uznawanie i wykonywanie orzeczeń wydanych *w jednym* z państw członkowskich ■ .

¹ *Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.*

- (4) **Przepisy takie wchodzą w zakres współpracy sądowej** w sprawach cywilnych i rozumieniu art. 81 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (5) Celem zagwarantowania swobodnego **obiegu** orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych niezbędnym i stosownym jest, aby przepisy o jurysdykcji oraz uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń zostały określone w drodze aktu unijnego, który będzie wiążący i bezpośrednio stosowany.

■ **(przeniesiono do punktu 27a preambuły)**

- (7) Na podstawie art. 293 tiret czwarte Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską państwa członkowskie zawarły dnia 27 września 1968 r. Konwencję brukselską o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, której tekst został **następnie** zmieniony przez konwencje o przystąpieniu nowych państw członkowskich do tej konwencji (dalej zwaną „konwencją brukselską z 1968 r.”)¹. **Dziesięć państw członkowskich Wspólnot Europejskich i niektóre** państwa EFTA zawarły dnia 16 września 1988 r. w Lugano Konwencję o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (**dalej zwaną „konwencją lugańską z 1988 r.”**), która stanowi konwencję równoległą do konwencji brukselskiej z 1968 r. **Konwencja lugańska z 1988 r. zaczęła obowiązywać w Polsce dnia 1 lutego 2000 r.**

¹ Dz.U. L 299 z 31.12.1972, s. 32, Dz.U. L 304 z 30.10.1978, s. 1, Dz.U. L 388 z 31.12.1982, s. 1, Dz.U. L 285 z 3.10.1989, s. 1, Dz.U. C 15 z 15.1.1997, s. 1. Zob. wersja skonsolidowana w Dz.U. C 27 z 26.1.1998, s. 1.

- (8) W dniu 22 grudnia 2000 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 44/2001 **■**, które zastąpiło konwencję brukselską z *1968 r. w odniesieniu do terytoriów państw członkowskich objętych Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej*, między wszystkimi państwami członkowskimi z wyłączeniem Danii. Decyzją Rady 2006/325/WE¹ **■** Unia zawarła porozumienie z Danią zapewniające stosowanie przepisów rozporządzenia (WE) nr 44/2001 w odniesieniu do Danii. Konwencja lugańska z 1988 r. została zmieniona konwencją **■** o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, *sporządzoną w Lugano* w dniu 30 października 2007 r. przez Unię, Danię, *Islandię, Norwegię i Szwajcarię (dalej zwaną „konwencją lugańską z 2007 r.”)* . **■**
- (8a) Konwencja brukselska z *1968 r.* obowiązuje nadal na terytoriach państw członkowskich podlegających jej terytorialnemu zakresowi zastosowania i wyłączonych z niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. **(dawny punkt 30 preambuły)**

■

¹ *Dz.U. L 120 z 5.5.2006, s. 22.*

- (10) Przedmiotowy zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia powinien rozciągać się, pominąwszy kilka dokładnie określonych dziedzin prawa, na zasadniczą część prawa cywilnego i handlowego, **w szczególności na zobowiązania alimentacyjne, które powinny być wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia w związku z przyjęciem** rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych¹ .
- (10a) *Dla celów niniejszego rozporządzenia sądy lub trybunały państw członkowskich powinny obejmować sądy lub trybunały wspólne dla kilku państw członkowskich, takie jak Trybunał Sprawiedliwości Beneluksu, kiedy sprawują one jurysdykcję w sprawach wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia. Dlatego też orzeczenia wydane przez takie sądy lub trybunały powinny być uznawane i wykonywane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.*
- (11) Niniejsze rozporządzenie nie **powinno mieć zastosowania** do arbitrażu . **Żaden przepis niniejszego rozporządzenia nie powinien uniemożliwiać sądowi danego państwa członkowskiego – gdy zostanie wniesiona do niego sprawa, co do której strony zawarły umowę o arbitraż – skierowania stron do sądu polubownego ani zawieszenia lub oddalenia postępowania, ani też zbadania, czy ta umowa o arbitraż jest nieważna, niepraktyczna lub niemożliwa do wykonania, zgodnie z prawem krajowym.**

¹ Dz.U. L 7 z 10.1.2009, s. 1.

- (11a) Decyzja sądu jednego z państw członkowskich co do tego, czy umowa o arbitraż jest nieważna, niepraktyczna lub niemożliwa do wykonania, nie powinna podlegać przepisom niniejszego rozporządzenia dotyczącym uznawania i wykonywania bez względu na to, czy kwestia ta była głównym przedmiotem orzeczenia sądowego, czy też kwestią poboczną.*
- (11b) Z drugiej strony, jeżeli sąd ustalił – sprawując jurysdykcję na mocy niniejszego rozporządzenia lub prawa krajowego – że umowa o arbitraż jest nieważna, niepraktyczna lub niemożliwa do wykonania, nie powinno to uniemożliwiać uznania orzeczenia tego sądu w sprawie głównej oraz, jeżeli zachodzi taka sytuacja, wykonania tego orzeczenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Nie powinno to naruszać właściwości sądów państw członkowskich do orzekania o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń arbitrażowych zgodnie z Konwencją o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych sporządzoną w Nowym Jorku w dniu 10 czerwca 1958 r. (zwaną dalej „konwencją nowojorską z 1958 r.”), która ma status nadrzędny wobec niniejszego rozporządzenia.*

- (11c) *Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do żadnego powództwa ani postępowania pomocniczego związanych w szczególności z utworzeniem sądu polubownego, uprawnieniami arbitrów, prowadzeniem postępowania polubownego lub wszelkimi innymi aspektami takiego postępowania, ani też do żadnego powództwa lub orzeczenia dotyczących anulowania, rewizji, apelacji, uznania lub wykonania orzeczenia arbitrażowego.*
- (11d) *Musi istnieć związek między postępowaniami, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, a terytorium danych państw członkowskich. Wspólne przepisy o jurysdykcji powinny zatem co do zasady znajdować zastosowanie wtedy, gdy pozwany ma miejsce zamieszkania na terytorium jednego z państw członkowskich.*
- (11e) *Pozwany niemający miejsca zamieszkania w państwie członkowskim powinien zasadniczo podlegać krajowym przepisom o jurysdykcji, mającym zastosowanie na terytorium państwa członkowskiego, przed którego sądem wytoczono powództwo.*
- (11f) *Jednakże aby zapewnić ochronę konsumentom i pracownikom, utrzymać jurysdykcję sądów państw członkowskich w sytuacjach, gdy mają one wyłączną jurysdykcję, oraz przestrzegać swobody stron, niektóre przepisy dotyczące jurysdykcji zawarte w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć zastosowanie niezależnie od miejsca zamieszkania pozwanego.*

- (12) Przepisy o jurysdykcji powinny być w wysokim stopniu przewidywalne i powinny zależeć zasadniczo od miejsca zamieszkania pozwanego. **Tak** ustalona jurysdykcja powinna mieć miejsce zawsze, z wyjątkiem kilku dokładnie określonych przypadków, w których ze względu na przedmiot sporu lub *swobodę* stron uzasadnione jest inne kryterium powiązania. Siedziba osób prawnych musi być zdefiniowana wprost w rozporządzeniu celem wzmocnienia przejrzystości wspólnych przepisów i uniknięcia konfliktów kompetencyjnych.
- (13) Jurysdykcja oparta na łączniku miejsca zamieszkania powinna zostać uzupełniona jurysdykcją opartą na innych łącznikach, które powinny zostać dopuszczone ze względu na ścisły związek pomiędzy sądem a sporem prawnym lub w interesie prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości. Istnienie silnego związku powinno zagwarantować pewność prawną oraz uniknięcie *możliwości* pozywania pozwanego przed sąd państwa członkowskiego, *czego pozwany* nie mógł zasadnie *przewidzieć*. Ma to istotne znaczenie zwłaszcza w przypadku sporów dotyczących zobowiązań pozaumownych wynikających z naruszenia prywatności i innych dóbr osobistych, w tym zniesławienia.

- (13a) *Właściciel dóbr kultury w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 93/7/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego¹ powinien móc na podstawie niniejszego rozporządzenia wszcząć postępowanie cywilne w celu odzyskania, w oparciu o jego własność, dobra kultury przed jednym z sądów miejsca, w którym znajduje się przedmiotowe dobro w momencie wytoczenia powództwa. Takie postępowanie nie powinno naruszać postępowania wszczętego na mocy dyrektywy 93/7/EWG.*
- (14) W sprawach dotyczących ubezpieczenia, umów z udziałem konsumentów i z zakresu prawa pracy strona słabsza powinna być chroniona przez przepisy jurysdykcyjne dla niej bardziej korzystne niż ***powszechnie obowiązujące*** przepisy ■ .
- (15) Z zastrzeżeniem jurysdykcji wyłącznych określonych w niniejszym rozporządzeniu ***powinna*** być przestrzegana swoboda stron w zakresie umownego wyboru jurysdykcji, z wyjątkiem spraw dotyczących ubezpieczenia, umów z udziałem konsumentów i z zakresu prawa pracy, w których dopuszczalna jest jedynie ograniczona swoboda stron w zakresie umownego wyboru jurysdykcji.

¹ *Dz.U. L 74 z 27.3.1993, s. 74.*

(15a) W sytuacji gdy pojawia się pytanie, czy umowa dotycząca właściwości sądu, zgodnie z którą wybrany zostaje dany sąd lub sądy państwa członkowskiego, jest nieważna, jeżeli chodzi o jej ważność materialną, kwestia ta powinna zostać rozstrzygnięta zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym znajduje się sąd lub sądy wskazane w umowie. Odesłanie do prawa państwa członkowskiego, w którym znajduje się wskazany sąd lub sądy, powinno uwzględniać normy kolizyjne tego państwa.

■

(18) W interesie zgodnego wymiaru sprawiedliwości należy unikać tak dalece, jak jest to tylko możliwe, równoległych postępowań, aby w dwóch państwach członkowskich nie zapadały niezgodne ze sobą orzeczenia. Należy przewidzieć jasną i skuteczną regulację w celu wyjaśnienia kwestii zawisłości sprawy i postępowań pozostających w związku, jak również w celu zapobiegania problemom wynikającym z różnego określenia w poszczególnych państwach momentu, od którego postępowanie uważa się za zawisłe. Dla celów niniejszego rozporządzenia moment ten powinien zostać określony autonomicznie.

- (19) *Jednakże aby zwiększyć skuteczność umów dotyczących jurysdykcji wyłącznej i uniknąć nieuczciwych taktyk w postępowaniu sądowym, należy przewidzieć wyjątek od ogólnej regulacji dotyczącej zawisłości sprawy w celu zadowalającego rozwiązania szczególnego przypadku, w którym mogą toczyć się postępowania równoległe. Jest to sytuacja, w której powództwo wytoczono przed sądem niewyznaczonym w umowie dotyczącej jurysdykcji wyłącznej, a następnie w sporze o to samo roszczenie i między tymi samymi stronami wytoczono powództwo przed sądem wyznaczonym. W takim przypadku sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo, powinien być zobowiązany zawiesić prowadzone postępowanie, gdy tylko powództwo zostanie wytoczone przed sądem wyznaczonym i do czasu, aż ten wyznaczony sąd oświadczy, że nie ma jurysdykcji na mocy umowy dotyczącej jurysdykcji wyłącznej. Ma to na celu zagwarantowanie, że w takiej sytuacji sąd wyznaczony otrzymuje pierwszeństwo w podjęciu decyzji o ważności umowy oraz o zakresie, w jakim ta umowa ma zastosowanie do zawisłego przed nim sporu. Wyznaczony sąd powinien móc prowadzić postępowanie niezależnie od tego, czy sąd niewyznaczony podjął już decyzję w sprawie zawieszenia postępowania.*
- (19a) *Zasada opisana w punkcie 19 preambuły nie powinna dotyczyć sytuacji, gdy strony zawarły sprzeczne umowy dotyczące jurysdykcji wyłącznej lub jeżeli powództwo wytoczono najpierw przed sądem wyznaczonym w takiej umowie. W takich przypadkach powinien mieć zastosowanie określony w niniejszym rozporządzeniu ogólny przepis dotyczący zawisłości sprawy.*

- █
- (21) *Niniejsze rozporządzenie powinno ustanowić elastyczny mechanizm, który pozwalałby sądom państw członkowskich na uwzględnienie postępowań toczących się przed sądami państw trzecich, biorąc pod uwagę przede wszystkim to, czy każde orzeczenie wydane w państwie trzecim będzie mogło być uznane i wykonane w danym państwie członkowskim na mocy przepisów tego państwa oraz prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości █.*
- (21a) *Mając na uwadze prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości w okolicznościach przedstawionych w punkcie 21 preambuły, sąd danego państwa członkowskiego powinien ocenić wszystkie okoliczności rozpatrywanej sprawy. Może to obejmować zależności między faktami w danej sprawie, stronami i danym państwem trzecim, etap postępowania prowadzonego w państwie trzecim w momencie wszczęcia postępowania w sądzie państwa członkowskiego, a także pytanie, czy można oczekiwać, że sąd tego państwa trzeciego wyda orzeczenie w rozsądnym terminie.*
- (21b) *Przeprowadzana ocena może również obejmować rozważenie kwestii, czy sąd danego państwa trzeciego ma jurysdykcję wyłączną w tej konkretnej sprawie w sytuacji, gdy jurysdykcję wyłączną miałby sąd państwa członkowskiego.*

- (22) **Pojęcie** środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, **powinno** obejmować **na przykład** nakazy o charakterze zabezpieczającym, które mają na celu uzyskanie informacji lub zabezpieczenie dowodów ■, o których mowa w art. 6 i 7 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej¹. Nie **powinno ono** natomiast uwzględniać środków, które nie mają charakteru zabezpieczającego, takich jak środki nakazujące przesłuchanie **świadka**. **Nie powinno to naruszać stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy pomiędzy sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych**².
- (23) Wzajemne zaufanie do sprawowania wymiaru sprawiedliwości w Unii **usprawiedliwia zasadę, zgodnie z którą orzeczenia wydane w jednym państwie członkowskim powinny być uznawane bez potrzeby przeprowadzania specjalnego postępowania. Ponadto** cel ograniczenia nakładów czasowych oraz kosztów, jakie wiążą się z transgranicznym postępowaniem sądowym, **uzasadnia** zniesienie **oświadczenia o wykonalności składanego** przed wykonaniem orzeczenia w państwie członkowskim, **do którego wystąpiono**. W związku z tym orzeczenie wydane przez sądy państwa członkowskiego powinno ■ być traktowane tak, jak gdyby zostało **wydane** w państwie członkowskim, **do którego wystąpiono o uznanie lub wykonanie**. ■
- (23a) **Dla celów swobodnego obiegu orzeczeń orzeczenie wydane w jednym państwie członkowskim powinno być uznawane i wykonywane w innym państwie członkowskim, nawet jeżeli orzeczenie to dotyczy osoby niemającej miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego.**

¹ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45.

² Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 1.

- (23b) *Jeżeli orzeczenie zawiera środek lub nakaz nieznanymi w przepisach prawa państwa członkowskiego, do którego wystąpiono, ten środek lub nakaz – w tym wszelkie wskazane w nim prawa – powinien zostać jak najściślej dostosowany do przewidzianych w prawie tego państwa członkowskiego środka lub nakazu, które mają równorzędne skutki oraz służą podobnym celom. To, w jaki sposób i przez kogo ma zostać przeprowadzone takie dostosowanie, powinno być określone przez każde państwo członkowskie.*
- (23c) *Bezpośrednie wykonanie w państwie członkowskim, do którego wystąpiono w sprawie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim bez oświadczenia o wykonalności, nie powinno skutkować nieposzanowaniem prawa do obrony. Dlatego osoba, wobec której występuje się o wykonanie orzeczenia, powinna mieć możliwość ubiegania się o odmowę uznania lub wykonania orzeczenia, jeżeli uzna, że występuje jedna z podstaw odmowy uznania. Powinno to obejmować uzasadnienie, że osoba ta nie miała okazji na przygotowanie się do obrony, gdy orzeczenie zostało wydane zaocznie z powództwa cywilnego w związku z postępowaniem karnym. Powinno to również zawierać uzasadnienia, na które można by się powołać na podstawie porozumienia zawartego na mocy art. 59 konwencji brukselskiej z 1968 r. między państwem członkowskim, do którego wystąpiono, a państwem trzecim.*

- (23d) *Strona zaskarżająca wykonanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim powinna – w możliwym zakresie i zgodnie z systemem prawnym państwa członkowskiego, do którego wystąpiono – być w stanie w tym samym postępowaniu powołać się nie tylko na podstawy odmowy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, ale także na podstawy odmowy przewidziane w prawie krajowym i w terminie określonym w tym prawie.*
- (23e) *Uznania orzeczenia można jednak odmówić tylko wówczas, jeżeli zachodzi co najmniej jedna podstawa przewidziana w niniejszym rozporządzeniu.*
- (23f) *W oczekiwaniu na zaskarżenie wykonania orzeczenia sądy w państwie członkowskim, do których wystąpiono, powinny w trakcie całego postępowania dotyczącego takiego zaskarżenia, łącznie z ewentualnym odwołaniem, mieć możliwość dopuszczenia wykonywania z zastrzeżeniem ograniczenia tego wykonania lub zapewnienia bezpieczeństwa.*
- (23g) *Aby poinformować osobę, wobec której występuje się o wykonanie orzeczenia, o wykonaniu orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim, zaświadczenie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, w razie konieczności wraz z orzeczeniem, powinno zostać doręczone tej osobie w rozsądnym terminie przed pierwszym środkiem wykonawczym. W tym kontekście pierwszy środek wykonawczy oznacza pierwszy środek wykonawczy po takim doręczeniu.*

-
- (25) ■ Jeżeli środki *tymczasowe, w tym środki zabezpieczające*, zostały zarządzone przez sąd *mający jurysdykcję w sprawie głównej*, należy zapewnić ich swobodny przepływ *na mocy niniejszego rozporządzenia. Jednak środki tymczasowe, w tym środki zabezpieczające, które zostały zarządzone przez taki sąd bez wzywania pozwanego do stawiennictwa, nie powinny być uznawane ani wykonywane na podstawie niniejszego rozporządzenia, chyba że orzeczenie dotyczące tych środków zostało pozwanemu doręczone przed wykonaniem orzeczenia. Powyższe nie powinno wykluczać uznawania i wykonywania takich środków zgodnie z prawem krajowym.* Jeżeli ■ środki *tymczasowe, w tym środki zabezpieczające*, zostały *zasądzone* przez sąd *państwa członkowskiego* nieposiadający właściwości w sprawie głównej, działanie takich środków powinno być *na mocy niniejszego rozporządzenia* ograniczone do terytorium danego państwa członkowskiego. ■
- (26) W celu zapewnienia *ciągłości* pomiędzy konwencją brukselską z *1968 r.*, *rozporządzeniem (WE) nr 44/2001* a niniejszym rozporządzeniem powinny być przewidziane przepisy przejściowe. Dotyczy to również wykładni *przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej* postanowień konwencji brukselskiej z *1968 r.* oraz przepisów, które je zastąpią ■ .

- (26a)** W celu zachowania międzynarodowych zobowiązań zaciągniętych przez państwa członkowskie niniejsze rozporządzenie nie może wywierać skutków w zakresie zawartych przez państwa członkowskie konwencji w sprawach szczególnych.
(dawny punkt 32 preambuły)
- (26b)** *Nie naruszając obowiązków państw członkowskich, o których mowa w Traktatach, niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na stosowanie dwustronnych konwencji i umów zawartych między państwem trzecim a jednym z państw członkowskich przed datą wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 44/2001, które dotyczą spraw regulowanych niniejszym rozporządzeniem.*
- (26c)** *W celu zapewnienia aktualizacji zaświadczeń stosowanych w związku z uznawaniem lub wykonywaniem orzeczeń, a także dokumentów urzędowych i ugód sądowych objętych przepisami niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmian w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*

(27) Niniejsze rozporządzenie **przestrzega** praw podstawowych oraz **zasad uznanych** w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do skutecznego środka odwoławczego oraz ■ do rzetelnego procesu sądowego, zagwarantowanych w art. 47 Karty. ■

(27a) *Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.*

- (28) Zjednoczone Królestwo i Irlandia zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i **do ówczesnego** Traktatu ustanawiającego **Wspólnotę** Europejską, uczestniczyły w przyjęciu i stosowaniu rozporządzenia (WE) nr 44/2001. Zgodnie z **art. 3** Protokołu **nr 21** w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii **w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości**, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu *o funkcjonowaniu Unii Europejskiej*, Zjednoczone Królestwo i Irlandia **zgłosiły zamiar uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu** niniejszego rozporządzenia **█** .
- (29) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu **nr 22** w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, które **█** nie jest dla **niej** wiążące **ani** nie znajduje w stosunku do niej zastosowania, bez uszczerbku dla możliwości stosowania przez Danię zmian do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 zgodnie z art. 3 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych¹, **zawartej dnia** 19 października 2005 r.

█

¹ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I
ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie w sprawach cywilnych i handlowych, niezależnie od rodzaju sądu. Nie obejmuje ono w szczególności spraw podatkowych, celnych i administracyjnych, **ani odpowiedzialności państwa za działania lub zaniechania w wykonywaniu władzy publicznej („acta iure imperii”)**.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:
 - a) stanu cywilnego, zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych, jak również ustawowego przedstawicielstwa osób fizycznych, stosunków majątkowych wynikających z małżeństwa **lub ze związku uznawanego w myśl prawa mającego zastosowanie do takiego związku za mający skutki porównywalne do skutków małżeństwa,**
 - b) upadłości, układow i innych podobnych postępowań;

- c) ubezpieczeń społecznych.
- d) sądownictwa polubownego **■** ,
- e) zobowiązań alimentacyjnych wynikających ze stosunku rodzinnego, pokrewieństwa, małżeństwa lub powinowactwa;
- f) *testamentów i dziedziczenia, w tym zobowiązań alimentacyjnych powstających w związku ze śmiercią.*

■

Artykuł 2

W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- a) „orzeczenie” oznacza każde orzeczenie wydane przez sąd **lub trybunał** państwa członkowskiego, niezależnie od tego, jak zostanie określone, **w tym wyrok, nakaz, decyzję, nakaz egzekucyjny oraz postanowienie** w przedmiocie ustalenia kosztów wydanym przez urzędnika **sądu lub trybunału**.

Do celów rozdziału III „orzeczenie” obejmuje środki tymczasowe, w tym zabezpieczające, zarządzane przez sąd *lub trybunał*, który na mocy niniejszego rozporządzenia ma jurysdykcję do orzekania w sprawie głównej. *Definicja ta nie obejmuje środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, zarządzonych bez wzywania pozwanego do stawiennictwa, chyba że orzeczenie zostało doręczone pozwanemu przed wykonaniem;*

■

- d) „ugoda sądowa” oznacza ugodę zatwierdzoną przez sąd *państwa członkowskiego* lub zawartą przed sądem *państwa członkowskiego* w trakcie postępowania;
- e) „dokument urzędowy” oznacza dokument, który został formalnie sporządzony lub zarejestrowany jako dokument urzędowy w państwie członkowskim pochodzenia, i którego urzędowy charakter:
 - (i) wynika z podpisu i treści dokumentu, oraz
 - (ii) został stwierdzony przez organ publiczny lub inny organ uprawniony do tego;

- f) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza, w zależności od przypadku, państwo członkowskie, w którym wydano orzeczenie, zatwierdzono lub zawarto ugody sądową oraz sporządzono *formalnie lub zarejestrowano* dokument urzędowy,
- g) „państwo członkowskie, *do którego wystąpiono*” oznacza państwo członkowskie, w którym ma nastąpić *uznanie* orzeczenia *lub, w odpowiednim przypadku, w którym ma nastąpić wykonanie orzeczenia*, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego,
- h) „sąd pochodzenia” oznacza sąd wydający orzeczenie, które ma zostać uznane *lub* wykonane.

Artykuł 2a

Do celów niniejszego rozporządzenia termin „sąd” obejmuje niżej wymienione organy w zakresie, w jakim są one właściwe do spraw wchodzących w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia:

- a) *na Węgrzech – w postępowaniach uproszczonych dotyczących nakazu zapłaty (fizetési meghagyásos eljárás) – notariusz (közjegyző),*
- b) *w Szwecji – w postępowaniach uproszczonych dotyczących nakazu zapłaty (betalningsföreläggande) i pomocy (handräckning) – służba komornicza (kronofogdemyndigheten).*

ROZDZIAŁ II JURYSDYKCJA

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego mogą być pozywane, niezależnie od ich obywatelstwa, przed sądy tego państwa członkowskiego.
2. Do osób, które nie są obywatelami państwa członkowskiego, w którym mają miejsce zamieszkania, stosuje się przepisy jurysdykcyjne właściwe dla obywateli tego państwa.

Artykuł 4

1. Osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego mogą być pozywane przed sądy innego państwa członkowskiego tylko zgodnie z przepisami ustanowionymi w sekcjach 2–7 niniejszego rozdziału.

2. *W szczególności w stosunku do osób, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania krajowe przepisy jurysdykcyjne notyfikowane Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 88 ust. 1 lit. a).*

Artykuł 4a

1. *Jeżeli pozwany nie ma miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, jurysdykcja sądów każdego państwa członkowskiego jest określana, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 1, art. 19 ust. 2 oraz art. 22 i 23, przez prawo tego państwa członkowskiego.*
2. *Wobec takiego pozwanego każda osoba mająca miejsce zamieszkania w państwie członkowskim może, niezależnie od swojego obywatelstwa, tak samo jak obywatele tego państwa członkowskiego skorzystać w tym państwie członkowskim z obowiązujących tam przepisów jurysdykcyjnych, w szczególności przepisów notyfikowanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 88 ust. 1 lit. a).*

Sekcja 2

Właściwość szczególna

Artykuł 5

Osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym państwie członkowskim można pozwać w innym państwie członkowskim:

1. a) ***w postępowaniu dotyczącym umowy – przed sądy miejsca wykonania danego zobowiązania,***
- b) w rozumieniu niniejszego przepisu – i o ile co innego nie zostało uzgodnione – miejscem wykonania danego zobowiązania jest:
 - w przypadku sprzedaży rzeczy ruchomych – miejsce w państwie członkowskim, w którym rzeczy te zgodnie z umową zostały dostarczone albo miały zostać dostarczone;
 - w przypadku świadczenia usług – miejsce w państwie członkowskim, w którym usługi zgodnie z umową były świadczone albo miały być świadczone;
- c) jeśli lit. b) nie ma zastosowania, wówczas stosuje się lit. a);

2. *w postępowaniu dotyczącym czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego – przed sądy* miejsca, w którym nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę,

■

4. w sprawach *dotyczących* roszczeń cywilnoprawnych o odszkodowanie lub przywrócenie stanu poprzedniego, które wynikają z czynu zagrożonego karą – *przed sąd*, do którego wniesiono akt oskarżenia, o ile sąd ten może według swojego prawa rozpoznawać roszczenia cywilnoprawne,

4a. *w sprawach dotyczących roszczeń cywilnoprawnych o odzyskanie, w oparciu o jego własność, dobra kultury w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 93/7/EWG wszczętych przez osobę roszczącą sobie prawo do odzyskania takiego dobra – przed sąd miejsca, w którym znajduje się dane dobro kultury w momencie wytoczenia powództwa,*

5. w sprawach dotyczących sporów wynikających z działalności filii, agencji lub innego oddziału – *przed sąd* miejsca, gdzie znajduje się filia, agencja lub inny oddział;

6. *w sporach z założycielem*, „trustee” lub *uposażonym* z tytułu „trustu” utworzonego na podstawie ustawy lub czynności prawnej dokonanej w formie pisemnej albo poświadczonej na piśmie – *przed sądy* państwa członkowskiego, na terytorium którego „trust” ma swoją siedzibę,
7. w sprawach dotyczących sporu o zapłatę wynagrodzenia z tytułu działań związanych z ratownictwem lub udzieleniem pomocy w odniesieniu do ładunku lub frachtu – *przed sąd*, na obszarze właściwości którego ten ładunek lub fracht:
- a) został zajęty w celu zabezpieczenia zapłaty;
 - b) mógł zostać zajęty, lecz złożone zostało poręczenie lub inne zabezpieczenie.

Przepis ten ma zastosowanie jedynie wówczas, jeżeli twierdzi się, że pozwany ma prawa do ładunku lub frachtu albo że takie prawa miał w czasie działań ratowniczych lub udzielenia pomocy.

Artykuł 6

Osoba *mająca miejsce zamieszkania w państwie członkowskim* może być również pozwana:

1. jeżeli ■ pozywa się łącznie kilka osób – przed sąd miejsca, w którym ma miejsce zamieszkania jeden z pozwanych, o ile między sprawami istnieje tak ścisła więź, że pożądane jest ich łączne rozpoznanie i rozstrzygnięcie w celu uniknięcia wydania w oddzielnych postępowaniach sprzecznych ze sobą orzeczeń;
2. w sprawach dotyczących powództwa z tytułu rękojmi i gwarancji lub powództwa interwencyjnego – przed sąd, przed którym toczy się główne postępowanie, chyba że powództwo to zostało wytoczone jedynie w celu wyłączenia tej osoby spod jurysdykcji sądu dla niej właściwego;
3. w sprawach dotyczących powództwa wzajemnego, które opiera się na tej samej umowie lub na tym samym stanie faktycznym, na których zostało oparte powództwo główne – przed sąd, w którym zawisło powództwo główne;
4. jeżeli przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy i powództwo może zostać połączone z powództwem przeciwko temu samemu pozwanemu o prawa rzeczowe na nieruchomościach – przed sąd państwa członkowskiego, w którym położona jest nieruchomość.

Artykuł 7

Jeżeli na podstawie niniejszego rozporządzenia sąd państwa członkowskiego ma jurysdykcję w sprawach dotyczących odpowiedzialności z tytułu używania lub eksploatacji statku, wówczas również w sprawach dotyczących ograniczenia tej odpowiedzialności rozstrzyga ten sąd lub inny sąd wskazany na jego miejsce przez przepisy krajowe tego państwa.

Sekcja 3

Jurysdykcja w sprawach dotyczących ubezpieczenia

Artykuł 8

Bez uszczerbku dla *art. 4a i* art. 5 pkt 5 w sprawach dotyczących ubezpieczenia jurysdykcję określa niniejsza sekcja.

Artykuł 9

1. Ubezpieczyciel *mający miejsce zamieszkania w państwie członkowskim* może zostać pozwany:
 - a) przed sądy państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, lub
 - b) w innym państwie członkowskim, jeżeli powództwa zostały wytoczone przez ubezpieczającego, ubezpieczonego lub uposażonego z tytułu ubezpieczenia – przed sąd miejsca, w którym powód ma miejsce zamieszkania, lub
 - c) jeżeli jest on współubezpieczycielem, przed sąd państwa członkowskiego, przed który został pozwany główny ubezpieczyciel.
2. Jeżeli ubezpieczyciel nie ma miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, ale posiada filię, agencję lub inny oddział w państwie członkowskim, to w sporach wynikających z ich działalności jest traktowany tak, jak gdyby miał miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa członkowskiego.

Artykuł 10

W odniesieniu do ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej lub ubezpieczenia nieruchomości ubezpieczyciel może być ponadto pozwany przed sąd miejsca, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Tę samą zasadę stosuje się, jeżeli ruchomości i nieruchomości objęte są tą samą umową ubezpieczenia, a powstała na nich szkoda wynika z tego samego zdarzenia.

Artykuł 11

1. W odniesieniu do ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel może być również pozwany przed sąd, w którym zawisło powództwo poszkodowanego przeciwko ubezpieczonemu, o ile jest to dopuszczalne według prawa tego sądu.
2. Przepisy art. 8, 9 i 10 mają zastosowanie do powództw wytoczonych przez poszkodowanego bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi, jeżeli takie bezpośrednie powództwo jest dopuszczalne.
3. Jeżeli prawo właściwe dla takiego powództwa bezpośredniego przewiduje przypozwanie ubezpieczającego lub ubezpieczonego, to ten sam sąd ma jurysdykcję także wobec tych osób.

Artykuł 12

1. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 3 ubezpieczyciel może pozywać tylko przed sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium pozwany ma miejsce zamieszkania, bez względu na to, czy jest on ubezpieczającym, ubezpieczonym czy też uposażonym z tytułu ubezpieczenia.
2. Przepisy niniejszej sekcji nie naruszają prawa do wytoczenia powództwa wzajemnego przed sąd, przed którym zgodnie z niniejszą sekcją zawisło powództwo główne.

Artykuł 13

Od przepisów niniejszej sekcji można odstąpić na podstawie umowy tylko wówczas:

1. jeżeli umowa została zawarta po powstaniu sporu; lub
2. jeżeli przyznaje ona ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub uposażonemu z tytułu ubezpieczenia uprawnienie do występowania przed sądy inne niż wymienione w niniejszej sekcji; lub

3. jeżeli została ona zawarta między ubezpieczającym a ubezpieczycielem, którzy w chwili zawarcia umowy mają miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu w tym samym państwie członkowskim, celem uzasadnienia jurysdykcji sądów tego państwa członkowskiego także wówczas, gdy zdarzenie wywołujące szkodę nastąpiło za granicą, chyba że taka umowa nie jest dopuszczalna według prawa tego państwa członkowskiego; lub
4. jeżeli została ona zawarta przez ubezpieczającego, który nie ma miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, z wyjątkiem ubezpieczenia obowiązkowego lub ubezpieczenia nieruchomości położonej w państwie członkowskim; lub
5. jeżeli dotyczy ona umowy ubezpieczenia obejmującej jedno lub więcej ryzyk, wymienionych w art. 14.

Artykuł 14

Do zakresu regulacji artykułu 13 ustęp 5 należą następujące ryzyka:

1. wszelkie szkody:
 - a) w statkach morskich, urządzeniach umieszczonych na wodach przybrzeżnych lub na morzu otwartym albo w statkach powietrznych, wynikłe z ryzyk związanych z ich użytkowaniem w celach gospodarczych;

- b) w przewożonych towarach innych niż bagaż pasażerów, jeżeli towary te przewożone są wyłącznie lub częściowo przez te statki morskie lub powietrzne;
2. odpowiedzialność wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem odpowiedzialności za szkody na osobie pasażerów lub za szkody w ich bagażu:
- a) wynikająca z używania lub eksploatacji statków morskich, urządzeń lub statków powietrznych, o których mowa w pkt 1 lit. a), chyba że – co dotyczy tych ostatnich – przepisy prawne państwa członkowskiego, w którym statek powietrzny został wpisany do rejestru, zakazują zawierania umów dotyczących jurysdykcji w sprawach ubezpieczenia od takich ryzyk;
- b) za szkody spowodowane przez przewożone towary podczas przewozu w rozumieniu pkt 1 lit. b);
3. straty finansowe związane z używaniem lub eksploatacją statków morskich, urządzeń lub statków powietrznych, o których mowa w pkt 1 lit. a), w szczególności utrata frachtu lub opłaty czarterowej;
4. jakiegokolwiek dodatkowe ryzyko pozostające w związku z jednym z ryzyk wymienionych w ust. 1–3;
5. nie naruszając przepisów ust. 1–4 wszystkie „wielkie ryzyka” według definicji w dyrektywie 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z ***dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Solvency II)***¹.

¹ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

Sekcja 4

Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów z udziałem konsumentów

Artykuł 15

1. Jeżeli przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia z umowy, którą zawarła osoba, konsument, w celu, który nie może być uważany za działalność zawodową lub gospodarczą tej osoby, jurysdykcję określa się na podstawie niniejszej sekcji, nie naruszając przepisów *art. 4a i art. 5 ust. 5*,
 - a) jeżeli chodzi o umowę sprzedaży na raty rzeczy ruchomych; lub
 - b) jeżeli chodzi o umowę pożyczki spłacanej ratami lub inną umowę kredytową, która przeznaczona jest do finansowania kupna rzeczy tego rodzaju; lub
 - c) we wszystkich innych przypadkach, gdy druga strona umowy w państwie członkowskim, na terytorium którego konsument ma miejsce zamieszkania, prowadzi działalność zawodową lub gospodarczą lub taką działalność w jakikolwiek sposób kieruje do tego państwa członkowskiego lub do kilku państw włącznie z tym Państwem Członkowskim, a umowa wchodzi w zakres tej działalności.

2. Jeżeli konsument zawiera umowę z kontrahentem, który nie ma miejsca zamieszkania w danym państwie członkowskim, ale ma filię, agencję lub inny oddział w państwie członkowskim, to w sporach dotyczących działalności tej filii, tej agencji lub tego oddziału kontrahent taki jest traktowany tak, jak gdyby miał miejsce zamieszkania w tym państwie *członkowskim*.
3. Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do umów przewozu, z wyjątkiem umów podróży przewidujących w zamian za cenę ryczałtową połączone świadczenia przewozu i noclegu.

Artykuł 16

1. Konsument może wytoczyć powództwo przeciwko swemu kontrahentowi przed sądem państwa członkowskiego, w którym ten kontrahent ma miejsce zamieszkania, ***lub bez względu na miejsce zamieszkania kontrahenta*** – przed sądem miejsca, w którym konsument ma miejsce zamieszkania.
2. Kontrahent może wytoczyć powództwo przeciwko konsumentowi tylko przed sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium konsument ma miejsce zamieszkania.

3. Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają prawa do wytoczenia powództwa wzajemnego przed sąd, przed którym zgodnie z niniejszą sekcją zawisło powództwo główne.

Artykuł 17

Od przepisów niniejszej sekcji można odstąpić na podstawie umowy tylko wówczas:

1. jeżeli umowa została zawarta po powstaniu sporu; lub
2. jeżeli przyznaje ona konsumentowi uprawnienie do wytaczania powództwa przed sądy inne niż wymienione w niniejszej sekcji; lub
3. jeżeli została ona zawarta między konsumentem a jego kontrahentem, którzy w chwili zawarcia umowy mają miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu w tym samym państwie członkowskim, a umowa ta *przewiduje* jurysdykcję sądów tego państwa członkowskiego, chyba że taka umowa nie jest dopuszczalna według prawa tego państwa członkowskiego.

Sekcja 5

Jurysdykcja w zakresie indywidualnych umów o pracę

Artykuł 18

1. W sprawach dotyczących indywidualnych umów o pracę jurysdykcję określa się według niniejszej sekcji, nie naruszając przepisów **art. 4a**, art. 5 ust. 5 oraz, **jeżeli powództwo wytoczono przeciwko pracodawcy**, art. 6 ust. 1.
2. Jeżeli pracodawca, z którym pracownik zawarł indywidualną umowę o pracę, nie ma miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, ale posiada filię, agencję lub inny oddział w państwie członkowskim, to będzie traktowany w sporach dotyczących ich działalności, jak gdyby miał miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa członkowskiego.

Artykuł 19

1. Pracodawca **mający miejsce zamieszkania w państwie członkowskim** może zostać pozwany:
 - a) przed sądy państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania; lub

- b)* w innym państwie członkowskim:
- (i)* przed sąd miejsca, w którym pracownik zazwyczaj świadczy lub ostatnio zazwyczaj świadczył pracę;
 - (ii)* jeżeli pracownik zazwyczaj nie świadczy lub zazwyczaj nie świadczył pracy w jednym i tym samym państwie – przed sąd miejsca, w którym znajduje się albo znajdował się oddział, który pracownika zatrudnił.
2. ***Pracodawca, który nie ma miejsca zamieszkania w danym państwie członkowskim, może zostać pozwany przed sąd jednego z państw członkowskich zgodnie z ust. 1 lit. b).***

Artykuł 20

1. Pracodawca może wytoczyć powództwo tylko przed sądami państwa członkowskiego, na terytorium którego pracownik ma miejsce zamieszkania.
2. Przepisy niniejszej sekcji nie naruszają prawa do wytoczenia powództwa wzajemnego przed sąd, przed którym zgodnie z niniejszą sekcją zawisło powództwo główne.

Artykuł 21

Od przepisów niniejszej sekcji można odstąpić na podstawie umowy tylko wówczas:

1. jeżeli umowa została zawarta po powstaniu sporu; lub
2. jeżeli przyznaje ona pracownikowi prawo do wytaczania powództwa przed sądy inne niż wymienione w niniejszej sekcji.

Sekcja 6

Jurysdykcja wyłączna

Artykuł 22

Niezależnie od miejsca zamieszkania stron jurysdykcję wyłączną mają następujące sądy państwa członkowskiego:

1. w sprawach, których przedmiotem są prawa rzeczowe na nieruchomościach oraz najem lub dzierżawa nieruchomości sądy państwa członkowskiego, w którym nieruchomość jest położona. ■

Jednak w sprawach dotyczących najmu lub dzierżawy nieruchomości zawartych na czasowy użytek prywatny nieprzekraczający sześciu kolejnych miesięcy jurysdykcję mają również sądy państwa członkowskiego, w którym pozwany ma miejsce zamieszkania, jeżeli najemca lub dzierżawca jest osobą fizyczną, a właściciel oraz najemca lub dzierżawca mają miejsce zamieszkania w tym samym państwie członkowskim ■ ;

■

2. w sprawach, których przedmiotem jest ważność, nieważność lub rozwiązanie spółki czy innej osoby prawnej albo stowarzyszenia osób fizycznych lub prawnych albo ważność decyzji ich organów – sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium spółka lub osoba prawna czy stowarzyszenie ma swoją siedzibę. Sąd ustala miejsce siedziby w oparciu o przepisy swojego prawa prywatnego międzynarodowego;
3. w sprawach, których przedmiotem jest ważność wpisów do rejestrów publicznych sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium rejestry są prowadzone;

4. w sprawach, których przedmiotem jest rejestracja lub ważność patentów, znaków towarowych, wzorów i modeli, jak również podobnych praw wymagających zgłoszenia lub zarejestrowania niezależnie od tego, czy dana kwestia została podniesiona w pozwie czy też w drodze zarzutu procesowego;

Nie naruszając jurysdykcji Europejskiego Urzędu Patentowego zgodnie z Konwencją o przyznawaniu europejskich patentów, podpisaną w Monachium w dniu 5 października 1973 r., sądy każdego państwa członkowskiego mają ■ jurysdykcję wyłączną we wszystkich postępowaniach dotyczących rejestracji lub ważności europejskiego patentu przyznanego dla tego państwa *członkowskiego*;

5. w postępowaniach, których przedmiotem jest wykonanie orzeczeń sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium wykonanie powinno nastąpić lub nastąpiło.

Sekcja 7

Umowa dotycząca jurysdykcji

Artykuł 23

1. Jeżeli strony **niezależnie od miejsca zamieszkania** uzgodniły, że sąd lub sądy państwa członkowskiego powinny być sądami właściwymi do rozstrzygnięcia sporów już wynikłych lub mogących wyniknąć z określonego stosunku prawnego, to ten sąd lub te sądy mają jurysdykcję, chyba że umowa ta jest nieważna, **jeżeli chodzi o jej ważność materialną**, na mocy prawa danego państwa członkowskiego. Sąd lub sądy tego państwa mają jurysdykcję wyłączną, o ile strony nie uzgodniły czego innego.
Umowę jurysdykcyjną zawiera się:
 - a) w formie pisemnej lub ustnej potwierdzonej na piśmie; lub
 - b) w formie, która odpowiada praktyce przyjętej między stronami; lub

- c) w handlu międzynarodowym – w formie odpowiadającej zwyczajowi handlowemu, który strony znały lub musiały znać i który strony umów tego rodzaju w określonej dziedzinie handlu powszechnie znają i którego stale przestrzegają.
2. Elektroniczne przekazy umożliwiające trwałą zapis umowy są zrównane z formą pisemną.
 3. Jeżeli w zawartych na piśmie warunkach powołania „trustu” zostało stwierdzone, że powództwa przeciwko założycielowi, „trustee” lub uposażonemu z tytułu „trustu” rozpoznawać ma sąd lub sądy państwa członkowskiego, to ten sąd lub te sądy mają jurysdykcję wyłączną, jeżeli chodzi o stosunki między tymi osobami lub ich prawa lub obowiązki w ramach „trustu”.
 4. Umowy dotyczące jurysdykcji i odpowiednie przepisy zawarte w warunkach powołania „trustu” nie wywołują skutku prawnego, jeżeli są sprzeczne z przepisami art. 13, 17 i 21 albo jeżeli sądy, których jurysdykcja została wyłączona przez strony w umowie, mają wyłączną jurysdykcję na podstawie art. 22.

4a. Postanowienie dotyczące jurysdykcji i stanowiące część umowy podstawowej traktuje się jak umowę niezależnie od pozostałych postanowień umowy podstawowej.

Ważności postanowienia jurysdykcyjnego nie można podważać, opierając się jedynie na przesłance nieważności umowy podstawowej.

Artykuł 24

1. Jeżeli sąd państwa członkowskiego nie ma jurysdykcji na podstawie innych przepisów niniejszego rozporządzenia, uzyskuje on jurysdykcję, jeżeli pozwany przed sądem tym wda się w spór. Zasada ta nie ma zastosowania, jeżeli pozwany wdaje się w spór w tym celu, aby podnieść zarzut braku jurysdykcji lub jeżeli inny sąd ma na podstawie artykułu 22 jurysdykcję wyłączną.
2. W sprawach, o których mowa w sekcjach 3, 4 i 5, **w których pozwanym jest ubezpieczający, ubezpieczony, uposażony z tytułu ubezpieczenia lub poszkodowany, konsument lub pracownik, przed przyjęciem jurysdykcji na podstawie ust. 1 sąd dopilnowuje, aby pozwany został poinformowany o prawie do zakwestionowania jurysdykcji oraz o skutkach stawiennictwa lub jego braku.**

I

Sekcja 9

Badanie jurysdykcji i dopuszczalności postępowania

Artykuł 27

Sąd państwa członkowskiego stwierdza z urzędu brak swej jurysdykcji, jeżeli wystąpiono do niego o rozpoznanie sprawy, do której rozpoznania **wyłączną jurysdykcję** na mocy **art. 22 mają sądy innego państwa członkowskiego**.

Artykuł 28

1. Jeżeli pozwany **mający miejsce zamieszkania w jednym państwie członkowskim zostaje** pozwany przed sąd **innego** państwa członkowskiego i nie wdaje się w spór, sąd **stwierdza z urzędu brak swej jurysdykcji, o ile jego jurysdykcja nie wynika z przepisów niniejszego rozporządzenia**.

- 1a.** *Sąd* zawiesza postępowanie do czasu wykazania, że pozwany był w stanie otrzymać dokument wszczynający postępowanie lub równoważny mu dokument odpowiednio wcześniej, by móc przygotować obronę, lub że podjęte zostały wszelkie niezbędne ku temu czynności.
2. Zamiast przepisów *ust. 1a niniejszego artykułu* stosuje się przepisy art. 19 **■** rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady¹, jeżeli dokument wszczynający postępowanie lub dokument mu równoważny musiał zostać przekazany z jednego państwa członkowskiego do innego zgodnie ze *wspomnianym* rozporządzeniem.
3. Jeżeli *rozporządzenie* (WE) nr 1393/2007 nie *ma* zastosowania, zastosowanie ma art. 15 konwencji haskiej **■** o doręczaniu za granicą dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych, *zawartej dnia 15 listopada 1965 r.*, jeżeli dokument wszczynający postępowanie lub dokument mu równoważny musiał zostać przekazany *za granicę* zgodnie ze wspomnianą konwencją.

¹ Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79.

Sekcja 10

Zawisłość sprawy – sprawy wiążące się ze sobą

Artykuł 29

1. Bez uszczerbku dla art. 32 ust.2, jeżeli przed sądami różnych państw członkowskich zawisły sprawy o to samo roszczenie między tymi samymi stronami, sąd, przed który wytoczono powództwo później, z urzędu zawiesza postępowanie do czasu stwierdzenia jurysdykcji sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, ■ na wniosek sądu, przed który wytoczono powództwo, każdy inny sąd, przed którym ■ wytoczono powództwo, **niezwłocznie** informuje **pierwszy** sąd o dacie, **kiedy** wytoczono przed nim powództwo, **zgodnie z art. 33**.
3. Jeżeli stwierdzona zostanie jurysdykcja sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo, sąd, przed który wytoczono powództwo później, stwierdza brak swej jurysdykcji na rzecz tego sądu.

■

Artykuł 30

1. Jeżeli przed sądami różnych państw członkowskich zawisłe są sprawy, które pozostają ze sobą w związku, każdy sąd, przed który wytoczono powództwo później, może zawiesić postępowanie.
2. Jeżeli sprawa przed pierwszym sądem, przed którym wytoczono powództwo, zawisła w pierwszej instancji, każdy inny sąd może na wniosek jednej ze stron stwierdzić także brak swej jurysdykcji, jeżeli pierwszy sąd, przed który wytoczono powództwo, ma w danych sprawach jurysdykcję, ***a jego prawo zezwala na ich połączenie.***
3. W rozumieniu niniejszego artykułu uważa się, że sprawy pozostają ze sobą w związku, jeżeli istnieje między nimi tak ścisła więź, że pożądane jest ich łączne rozpoznanie i rozstrzygnięcie w celu uniknięcia wydania w oddzielnych postępowaniach sprzecznych ze sobą orzeczeń.

Artykuł 32

1. Jeżeli sprawy należą do wyłącznej jurysdykcji kilku sądów, sąd, przed który wytoczono powództwo później, stwierdza brak swej jurysdykcji na rzecz sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo.
2. *Nie naruszając przepisów art. 24, jeżeli powództwo wytoczono przed sądem państwa członkowskiego, który w umowie określonej w art. 23 został wskazany jako mający jurysdykcję wyłączną, dowolny sąd innego państwa członkowskiego zawiesza postępowanie, dopóki sąd wskazany w umowie nie stwierdzi, że nie ma jurysdykcji na podstawie tej umowy.*
 - 2a. *Jeżeli sąd wskazany w umowie stwierdził swoją jurysdykcję zgodnie z umową, dowolny sąd innego państwa członkowskiego stwierdza brak swej jurysdykcji na rzecz tego sądu.*
 - 2b. *Ustępy 2 i 2a nie mają zastosowania do spraw, o których mowa w sekcjach 3, 4 i 5, jeżeli powództwo wytacza ubezpieczający, ubezpieczony, uposażony z tytułu ubezpieczenia lub poszkodowany, konsument lub pracownik, a umowa nie jest ważna na mocy tych sekcji.*

Artykuł 33

1. Dla celów niniejszej sekcji przyjmuje się, że powództwo zostało wytoczone przed sąd:
 - a) w chwili, w której dokument wszczynający postępowanie lub dokument mu równoważny został wniesiony do sądu, pod warunkiem że powód nie zaniechał następnie czynności, do których podjęcia był zobowiązany celem spowodowania doręczenia dokumentu pozwanemu, lub
 - b) jeżeli doręczenie pozwanemu powinno nastąpić przed wniesieniem dokumentu do sądu – w chwili, w której organ odpowiedzialny za doręczenie otrzymał dokument, pod warunkiem że powód nie zaniechał następnie czynności, do których podjęcia był obowiązany celem wniesienia dokumentu do sądu.

Organem odpowiedzialnym za doręczenie, o którym mowa w lit. b), jest pierwszy organ otrzymujący dokumenty, które mają zostać doręczone.

2. Sądy **lub** organy odpowiedzialne za doręczenie, o którym mowa w ust. 1, odnotowują ■ datę ■ wniesienia dokumentu wszczynającego dane postępowanie lub **dokumentu mu równoważnego albo** otrzymania dokumentów przeznaczonych do doręczenia.

■

Artykuł 34

1. ***W przypadku gdy jurysdykcja oparta jest na art. 3 i art.5–7 i jeżeli przed sądem państwa trzeciego zawisły postępowania w okresie, gdy przed sądem w państwie członkowskim zostaje wytoczone powództwo dotyczące tego samego roszczenia między tymi samymi stronami***, sąd ten może zawiesić postępowanie, jeżeli:

■

- b) ***oczekuje się***, że sąd ***tego państwa trzeciego*** wyda ■ orzeczenie nadające się do uznania, a, w odpowiednich przypadkach – do wykonania w tym państwie członkowskim, oraz
- c) sąd upewnił się, że ***zawieszenie*** jest potrzebne do prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości.

■

3. Sąd ***państwa członkowskiego*** może ***kontynuować*** postępowanie w każdej chwili ■ , jeżeli ■ :

- a) postępowanie w sądzie państwa trzeciego zostało zawieszono lub umorzone, **lub**
 - b) sąd *państwa członkowskiego* ocenia, że postępowanie przed sądem państwa trzeciego nie zostanie przypuszczalnie zakończone w rozsądnym terminie; **lub**
 - c) **dalsze prowadzenie** postępowania jest wymagane do prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości.
4. Sąd *państwa członkowskiego* oddala postępowanie ■ , jeżeli postępowanie przed sądem państwa trzeciego zakończyło się i doprowadziło do wydania orzeczenia, które nadaje się do uznania i, w odpowiednich przypadkach, do wykonania w państwie członkowskim, **przed którego sądem wytoczono powództwo**.
- 4a. Sąd państwa członkowskiego, przed którym wytoczono powództwo, stosuje niniejszy artykuł na wniosek jednej ze stron lub, gdy jest to możliwe na mocy prawa krajowego, z urzędu.**

Artykuł 34a

1. *W przypadku gdy jurysdykcja oparta jest na art. 3 i art. 5–7 i gdy postępowania zawisły przed sądem państwa trzeciego w okresie, gdy przed sądem w danym państwie członkowskim zostaje wytoczone powództwo powiązane z powództwem w państwie trzecim, sąd państwa członkowskiego może zawiesić postępowanie, jeżeli:*
 - a) *wskazane jest wysłuchanie i ustalenie razem powiązanych spraw, by uniknąć ryzyka wydania sprzecznych ze sobą orzeczeń wynikłych z osobnych postępowań,*
 - b) *oczekuje się, że sąd tego państwa trzeciego wyda orzeczenie nadające się do uznania, a, w odpowiednich przypadkach – do wykonania w tym państwie członkowskim, oraz*
 - c) *sąd upewnił się, że zawieszenie jest potrzebne do prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości.*

2. *Sąd państwa członkowskiego może kontynuować postępowanie w każdej chwili, jeżeli:*
 - a) *może stwierdzić, że nie istnieje już ryzyko wydania niedających się pogodzić orzeczeń, lub*

- b) postępowanie w sądzie państwa trzeciego zostało zawieszona lub umorzona, lub*
 - c) sąd ocenia, że postępowanie przed sądem państwa trzeciego nie zostanie przypuszczalnie zakończona w rozsądnym terminie, lub*
 - d) dalsze prowadzenie postępowania jest wymagane do prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości.*
- 3. Sąd państwa członkowskiego może oddalić postępowanie, jeżeli postępowanie przed sądem państwa trzeciego zakończyło się i doprowadziło do wydania orzeczenia, które nadaje się do uznania i, w odpowiednich przypadkach, do wykonania w państwie członkowskim, przed którego sądem wytoczono powództwo.*
- 4. Sąd państwa członkowskiego, przed którym wytoczono powództwo, stosuje niniejszy artykuł na wniosek jednej ze stron lub, gdy jest to możliwe na mocy prawa krajowego, z urzędu.*

Sekcja 11

Środki tymczasowe włącznie ze środkami zabezpieczającymi

Artykuł 36

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, przewidzianych w prawie państwa członkowskiego, można wnieść do sądu tego państwa *członkowskiego* także wówczas, gdy sprawa główna należy do jurysdykcji sądów innego państwa *członkowskiego*.

ROZDZIAŁ III

UZNAWANIE I WYKONYWANIE

Sekcja 1

Uznawanie

Artykuł 38a

1. *Orzeczenia wydane w jednym państwie członkowskim są uznawane w pozostałych państwach członkowskich bez potrzeby przeprowadzania specjalnego postępowania.*
2. *Każda zainteresowana strona może zgodnie z procedurą przewidzianą w sekcji 2a podsekcja 2 wystąpić o wydanie postanowienia stwierdzającego, że nie zachodzą podstawy do odmowy uznania, o których mowa w art. 48.*
3. *Jeżeli wynik postępowania w sądzie danego państwa członkowskiego zależy od rozstrzygnięcia ubocznej kwestii odmowy uznania, sąd ten jest sądem właściwym do rozpatrywania tej kwestii.*

Artykuł 39

1. Strona, która chce powołać się w *danym państwie członkowskim na uznanie orzeczenia wydanego* w innym państwie członkowskim, przedstawia:

a) odpis orzeczenia spełniający warunki niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności; *oraz*

b) *zaświadczenie wydane zgodnie z art. 64a.*

2. Sąd *lub organ*, przed którym powołano się na *uznanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim*, może *w razie konieczności zażądać od* strony powołującej się na takie orzeczenie *dostarczenia* – zgodnie z art. 69 – *tłumaczenia lub transliteracji treści* zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1. *Sąd lub organ może zażądać od strony dostarczenia tłumaczenia orzeczenia zamiast tłumaczenia treści zaświadczenia, jeżeli nie jest w stanie prowadzić postępowania bez tłumaczenia samego orzeczenia.*

█

Artykuł 39a

Sąd lub inny organ, przed którym powołano się na uznanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim, może zawiesić postępowanie, w całości lub części, jeżeli:

- a) *orzeczenie zostało zaskarżone w państwie członkowskim pochodzenia, lub*
- b) *wystąpiono o wydanie postanowienia stwierdzającego, że nie zachodzą podstawy do odmowy uznania, o których mowa w art. 48, lub że w oparciu o te podstawy należy odmówić uznania.*

Sekcja 2

Wykonywanie

Artykuł 39b

Orzeczenie wydane w państwie członkowskim, które jest wykonalne w tym państwie członkowskim, jest wykonalne w innym państwie członkowskim bez potrzeby składania oświadczenia o wykonalności.

I

Artykuł 40

Wykonalne orzeczenie upoważnia z mocy prawa do zastosowania wszelkich środków zabezpieczających przewidzianych w prawie państwa członkowskiego, **do którego wystąpiono**.

Artykuł 41

1. Z zastrzeżeniem przepisów **niniejszej sekcji**, postępowanie w sprawie wykonywania orzeczeń wydanych w innym państwie członkowskim podlega prawu państwa członkowskiego, **do którego wystąpiono**. Orzeczenie wydane w państwie członkowskim i wykonalne w państwie członkowskim, **do którego wystąpiono**, jest tam wykonywane na tych samych warunkach, co orzeczenie wydane w państwie członkowskim, **do którego wystąpiono**.
2. Niezależnie od przepisów ust. 1, podstawy odmowy lub zawieszenia wykonania wynikające z prawa państwa członkowskiego, **do którego wystąpiono**, mają zastosowanie, **o ile są zgodne z podstawami**, o których mowa w **art. 48**.

- 2a. *Strona ubiegająca się o wykonanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim nie musi posiadać adresu pocztowego w państwie członkowskim, do którego wystąpiono. Strona ta nie musi także posiadać uprawnionego przedstawiciela w państwie członkowskim, do którego występuje, chyba że posiadanie takiego przedstawiciela jest obowiązkowe bez względu na obywatelstwo czy miejsce zamieszkania stron.*

Artykuł 42

1. Do celów wykonywania w *państwie członkowskim orzeczenia wydanego* w innym państwie członkowskim ▮ wnioskodawca przedstawia właściwym organom wykonawczym:
- a) odpis orzeczenia spełniający warunki niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności; oraz
 - b) zaświadczenie wydane zgodnie z *art. 64a*, potwierdzające wykonalność orzeczenia i *wskazujące*, w stosownych przypadkach, *warunki wykonalności i* zawierające ▮ wyciąg z orzeczenia, *a w stosownych przypadkach* również odpowiednie informacje o możliwych do odzyskania kosztach postępowania i naliczeniu odsetek.

2. Do celów wykonywania *w państwie członkowskim orzeczenia wydanego* w innym państwie członkowskim orzeczenia zarządzającego środki tymczasowe, w tym środki zabezpieczające, wnioskodawca przedstawia właściwym organom wykonawczym:
- a) odpis orzeczenia spełniający warunki niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności; oraz
 - b) zaświadczenie wydane zgodnie z *art. 64a*, zawierające opis środka oraz potwierdzające
 - (i) że sąd ten ma jurysdykcję w sprawie głównej; ■
 - (ii) *że orzeczenie jest wykonalne w państwie członkowskim pochodzenia, wraz z określeniem, w stosownych przypadkach, warunków wykonalności; oraz*
 - c) *dowód doręczenia orzeczenia – jeżeli środek zasądzono* bez wezwania pozwanego do stawiennictwa.

3. W razie konieczności właściwy organ **wykonawczy** może zażądać od wnioskodawcy przedstawienia tłumaczenia lub transliteracji treści **zaświadczenia**, o którym mowa w ust. 1 lit. b) i w ust. 2 lit. b), zgodnie z art. 69.
4. Właściwy organ **wykonawczy** może zażądać od wnioskodawcy przedstawienia tłumaczenia orzeczenia **zgodnie z art. 69 wyłącznie wtedy, gdy organ ten nie może prowadzić postępowania bez takiego tłumaczenia.** ■

Artykuł 42a

1. *Jeżeli występuje się o wykonanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim, zaświadczenie wydane zgodnie z art. 64a zostaje doręczone osobie, wobec której występuje się o wykonanie orzeczenia przed pierwszym środkiem wykonawczym. Zaświadczenie doręczane jest wraz z orzeczeniem, jeżeli przedmiotowe orzeczenie nie zostało uprzednio doręczone tej osobie.*

2. *W przypadku gdy osoba, wobec której występuje się o wykonanie orzeczenia, ma miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie pochodzenia, osoba ta może zażądać tłumaczenia orzeczenia, aby zaskarżyć wykonanie, jeżeli orzeczenie nie zostało sporządzone w jednym z poniższych języków lub gdy nie dołączono do niego tłumaczenia na jeden z poniższych języków:*

- a) język, który ta osoba rozumie, lub*
- b) język urzędowy państwa członkowskiego, w którym osoba ta ma miejsce zamieszkania, lub, jeżeli w tym państwie obowiązuje kilka języków urzędowych, język urzędowy lub jeden z języków urzędowych obowiązujących w miejscu, w którym osoba ta ma miejsce zamieszkania.*

Jeżeli tłumaczenia orzeczenia zażądano na mocy akapitu pierwszego, nie można przyjąć żadnych środków wykonawczych innych niż środki zabezpieczające, aż do chwili dostarczenia tłumaczenia osobie, wobec której występuje się o wykonanie orzeczenia.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania, jeżeli orzeczenie już zostało doręczone osobie, wobec której występuje się o wykonanie orzeczenia, w jednym z języków wymienionych w akapicie pierwszym lub wraz z tłumaczeniem na jeden z tych języków.

3. *Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do wykonywania środka zabezpieczającego w orzeczeniu lub gdy wnioskodawca korzysta ze środków zabezpieczających zgodnie z art. 40.*

I

Artykuł 44

1. *Jeżeli wpływa wniosek o odmowę wykonania orzeczenia na mocy sekcji 2a podsekcja 2, wtedy sąd w państwie członkowskim, do którego wystąpiono, może na wniosek osoby, wobec której występuje się o wykonanie orzeczenia:*
- a) *ograniczyć postępowanie egzekucyjne do środków zabezpieczających; lub*
 - b) *uzależnić wykonanie od złożenia, określonego przez siebie, zabezpieczenia; lub*
 - c) *zawiesić postępowanie wykonawcze w całości lub w części.*
2. *Na wniosek osoby, wobec której występuje się o wykonanie orzeczenia, właściwy organ w państwie członkowskim, do którego wystąpiono, zawiesza postępowanie wykonawcze, jeżeli w państwie członkowskim pochodzenia zawieszono wykonalność tego orzeczenia.*

Sekcja 2a
Odmowa uznania i wykonania

Podsekcja 1
Odmowa uznania

Artykuł 48

- 1. Na wniosek każdej zainteresowanej strony odmawia się uznania orzeczenia, jeżeli:*
- a) takie uznanie byłoby wyraźnie sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*) państwa członkowskiego, **do którego wystąpiono,***
 - b) nie doręczono pozwanemu dokumentu wszczynającego postępowanie lub dokumentu mu równoważnego w odpowiednim terminie i w sposób umożliwiający mu przygotowanie obrony, chyba że pozwany nie złożył przeciwko orzeczeniu środka zaskarżenia, chociaż miał taką możliwość, w sytuacji gdy orzeczenie zostało wydane wobec pozwanego w przypadku jego niestawiennictwa,*

- c) orzeczenie jest nie do pogodzenia z orzeczeniem wydanym w postępowaniu z udziałem tych samych stron w państwie członkowskim, **do którego wystąpiono**,
- d) orzeczenia nie da się pogodzić z wcześniejszym orzeczeniem wydanym w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim dotyczącym tego samego roszczenia między tymi samymi stronami, o ile to wcześniejsze orzeczenie spełnia warunki konieczne do jego uznania w państwie członkowskim, **do którego wystąpiono**,
- e) **orzeczenie jest sprzeczne z:**
 - (i) **rozdziałem II sekcje 3, 4 i 5, jeżeli ubezpieczający, ubezpieczony, uposażony z tytułu ubezpieczenia lub poszkodowany, konsument lub pracownik był stroną pozwaną; lub**
 - (ii) **rozdziałem II sekcja 6.**

2. **Przy badaniu podstaw jurysdykcji, o których mowa w ust. 1 lit. e), sąd, do którego wystąpiono, jest związany ustaleniami faktycznymi, na których oparł swą jurysdykcję sąd pochodzenia.**

3. *Nie naruszając przepisów ust. 1 lit. e), jurysdykcja sądu pochodzenia nie może być przedmiotem ponownego badania. Przepisy dotyczące jurysdykcji nie mogą podlegać sprawdzeniu w związku z porządkiem publicznym, o którym mowa w ust. 1 lit. a).*
4. *Wniosek o odmowę uznania składa się zgodnie z procedurami przewidzianymi w podsekcji 2 oraz, w stosownych przypadkach, w sekcji 4.*

I

Podsekcja 2 Odmowa wykonania

Artykuł 50a

Na wniosek osoby, wobec której występuje się o wykonanie orzeczenia, wykonania orzeczenia odmawia się na podstawach, o których mowa w art. 48.

Artykuł 51

1. Wniosek o *odmowę wykonania* składa się do sądu [] państwa członkowskiego, *do którego wystąpiono*, zgłoszonego przez to państwo członkowskie Komisji zgodnie z art. 87 lit. d).
2. *Do postępowania w sprawie odmowy wykonania, o ile nie jest ono objęte niniejszym rozporządzeniem, stosuje się przepisy prawa państwa członkowskiego, do którego wystąpiono.*
- 2a. *Wnioskodawca przedstawia sądowi odpis orzeczenia oraz, w razie konieczności, tłumaczenie lub transliterację orzeczenia.*

Sąd może zrezygnować z żądania przedstawienia dokumentów, o których mowa w pierwszym akapicie, jeżeli już je posiada lub jeżeli uważa za nieuzasadnione zwracać się do wnioskodawcy o ich przedstawienie. W tym drugim przypadku sąd może zażądać od drugiej strony przedstawienia tych dokumentów.

2b. Strona występująca o odmowę wykonania orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim nie musi posiadać adresu pocztowego w państwie członkowskim, do którego występuje. Strona ta nie musi także posiadać uprawnionego przedstawiciela w państwie członkowskim, do którego występuje, chyba że posiadanie takiego przedstawiciela jest obowiązkowe bez względu na obywatelstwo czy miejsce zamieszkania stron.

Artykuł 54

Sąd niezwłocznie orzeka w sprawie wniosku o odmowę wykonania.

Artykuł 56

1. Każda ze stron może wnieść środek zaskarżenia *od decyzji w sprawie wniosku o odmowę wykonania*.
2. Środek zaskarżenia wnosi się do sądu państwa członkowskiego, *do którego wystąpiono*, zgłoszonego przez to państwo członkowskie Komisji zgodnie z art. 87 lit. e).

Artykuł 57

Decyzja wydana w następstwie wniesienia środka zaskarżenia może być *zakwestionowana wyłącznie poprzez wniesienie środka zaskarżenia, jeżeli sąd, przed który wytoczono powództwo dotyczące dalszego środka zaskarżenia, został zgłoszony* przez dane państwo członkowskie Komisji zgodnie z art. 87 lit. f).

Artykuł 59

1. *Sąd, do którego wystąpiono o odmowę wykonania orzeczenia, lub sąd, który rozpoznaje środek zaskarżenia wniesiony zgodnie z art. 56 lub art. 57, może zawiesić postępowanie **■**, jeżeli w państwie członkowskim pochodzenia wniesiono przeciw orzeczeniu zwykły środek zaskarżenia lub jeżeli termin wniesienia takiego środka zaskarżenia jeszcze nie upłynął. W tym drugim przypadku sąd może wyznaczyć termin wniesienia takiego środka zaskarżenia.*
2. *Jeżeli orzeczenie zostało wydane w Irlandii, na Cyprze lub w Zjednoczonym Królestwie, wówczas do celów ust. 1 każdy środek zaskarżenia dopuszczalny w państwie członkowskim pochodzenia uważa się za zwyczajny środek zaskarżenia.*

Sekcja 3

Przepisy wspólne

Artykuł 64

W żadnych okolicznościach orzeczenie wydane w państwie członkowskim nie może być przedmiotem kontroli merytorycznej w państwie członkowskim, *do którego wystąpiono*.

Artykuł 64a

Na wniosek jednej z zainteresowanych stron sąd pochodzenia wydaje zaświadczenie na formularzu określonym w załączniku I.

Artykuł 66

1. Jeżeli orzeczenie zawiera środek lub nakaz nieznanymi w *prawie państwa członkowskiego, do którego wystąpiono, ten środek lub nakaz zostaje* w miarę możliwości dostosowany do środka lub nakazu przewidzianego w *prawie tego państwa członkowskiego i* mającego równorzędne skutki oraz służącego podobnym celom i interesom.

Dostosowanie to nie powoduje skutków wykraczających poza skutki przewidziane w prawie państwa członkowskiego pochodzenia.

- 1a. Każda strona może zakwestionować przed sądem dostosowanie danego środka lub nakazu.*
- 1b. Jeżeli jest to konieczne, strona powołująca się na uznawanie lub ubiegająca się o wykonanie może zostać poproszona o przedłożenie tłumaczenia lub transliteracji orzeczenia.*

Artykuł 67

Orzeczenie wydane w państwie członkowskim nakazujące płatność kary pieniężnej jest wykonalne w państwie członkowskim, **do którego wystąpiono, wyłącznie wówczas, gdy wysokość tej kary została** ostatecznie określona przez sąd pochodzenia.

Artykuł 68

Na stronę, która w jednym państwie członkowskim wnosi o wykonanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim, nie można z tego powodu, że jest cudzoziemcem lub że nie ma w państwie członkowskim, **do którego wystąpiono**, miejsca zamieszkania lub pobytu, nałożyć obowiązku złożenia zabezpieczenia, gwarancji lub depozytu, niezależnie od ich nazwy.

Artykuł 69

1. Jeżeli na mocy niniejszego rozporządzenia **wymagane jest tłumaczenie lub transliteracja** , są one dokonywane na język urzędowy danego państwa członkowskiego, lub, jeżeli w tym państwie członkowskim obowiązuje więcej języków urzędowych, na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych, w jakich zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego prowadzi się postępowanie sądowe w miejscu, w którym powołano się na **uznanie orzeczenia wydanego** w innym państwie członkowskim lub złożono wniosek.
2. Do celów formularzy, o których mowa w art. **64a i 71a**, **tłumaczenia lub transliteracje** mogą być dokonane także na każdy inny język urzędowy instytucji Unii, które dane państwo członkowskie zgodziło się akceptować.
3. Wszelkie tłumaczenia na mocy niniejszego rozporządzenia wykonywane są przez osobę uprawnioną do tego w jednym z państw członkowskich.

ROZDZIAŁ IV
DOKUMENTY URZĘDOWE I UGODY SĄDOWE

Artykuł 70

1. Dokument urzędowy wykonalny w jednym państwie członkowskim *pochodzenia* jest wykonywany w pozostałych państwach członkowskich **■**. *Wykonania dokumentu urzędowego można odmówić wyłącznie wówczas, gdy takie wykonanie jest wyraźnie sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public) państwa członkowskiego, do którego wystąpiono.*

Do dokumentów urzędowych stosuje się odpowiednio przepisy sekcji 2, sekcji 2a podsekcja 2 i sekcji 3 rozdziału III.

2. Przedstawiony dokument *urzędowy* musi spełniać warunki wymagane do uznania go za autentyczny w państwie członkowskim pochodzenia. **■**

■

Artykuł 71

Ugody sądowe wykonalne w państwie członkowskim pochodzenia są wykonywane w innych państwach członkowskich na tych samych warunkach jak dokumenty urzędowe. ■

Artykuł 71a

Korzystając z formularza określonego w załączniku II, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia wystawia na wniosek każdej zainteresowanej strony zaświadczenie zawierające streszczenie wykonalnego zobowiązania zapisanego w dokumencie urzędowym lub zapisanej ugody sądowej zawartej między stronami.

ROZDZIAŁ V PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 72

Nie wymaga się legalizacji ani żadnych podobnych formalności *w odniesieniu do dokumentów wydanych w państwie członkowskim w kontekście niniejszego rozporządzenia.*

Artykuł 73

1. W celu ustalenia, czy strona ma miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, którego sądy rozpoznają sprawę, sąd stosuje swoje prawo.
2. Jeżeli strona nie ma miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, którego sądy rozpoznają sprawę, sąd w celu ustalenia, czy strona ma miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, stosuje prawo tego państwa członkowskiego.

Artykuł 74

1. Dla celów stosowania niniejszego rozporządzenia spółki i osoby prawne mają swoje miejsce zamieszkania w miejscu, w którym znajduje się:
 - a) ich statutowa siedziba;
 - b) ich główny organ zarządzający;
 - c) ich główne przedsiębiorstwo.

2. W przypadku *Irlandii, Cypru i Zjednoczonego Królestwa* pod pojęciem „siedziby statutowej” należy rozumieć *registered office* lub, jeżeli takie nigdzie nie istnieje – *place of incorporation* (miejsce uzyskania zdolności prawnej) lub, jeżeli takie nigdzie nie istnieje – miejsce, zgodnie z którego prawem nastąpiło *formation* (założenie).
3. W celu ustalenia, czy „trust” ma siedzibę w państwie członkowskim, przed którego sądami zawisła sprawa, sąd stosuje swoje prawo prywatne międzynarodowe.

Artykuł 75

Bez uszczerbku dla bardziej korzystnych przepisów prawa wewnętrznego osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium jednego państwa członkowskiego, które ścigane są z powodu popełnienia przestępstwa nieumyślnego przed sądami karnymi innego państwa członkowskiego, którego nie są obywatelami, mogą być reprezentowane przez uprawnione do tego osoby, nawet gdy nie stawiają się osobiście. Jednakże sąd może zarządzić osobiste stawiennictwo; w wypadku niezastosowania się do takiego zarządzenia orzeczenie co do roszczenia ze stosunku prawnego z zakresu prawa cywilnego, wydane bez możliwości obrony ze strony oskarżonego, nie musi być ani uznane ani wykonane w innych państwach członkowskich.

Artykuł 76

1. Jurysdykcja określona w art. 6 ust. 2 i art. 11 w sprawach z zakresu rękojmi lub gwarancji lub w innych postępowaniach z udziałem osób trzecich może znaleźć zastosowanie w państwach członkowskich, o których mowa w *wykazie utworzonym przez Komisję, zgodnie z art. 88 ust. 1 lit. b) oraz art. 88 ust. 2* wyłącznie w zakresie, na jaki zezwala prawo krajowe. **■** Osoba *mająca miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim* może zostać pozwana przed sądy tych państw członkowskich na mocy *zasad powiadamiania strony trzeciej, o których mowa we wspomnianym wykazie*.

■

2. Orzeczenia wydane w *państwie członkowskim* na podstawie art. 6 ust. 2 *lub* art. 11 są uznawane i wykonywane **■** zgodnie z rozdziałem III *we wszystkich pozostałych państwach członkowskich*. Wszelkie skutki **■**, jakie *poprzez zastosowanie przepisów ust. 1 mogą mieć dla osób trzecich* orzeczenia wydane w **■** państwach członkowskich *wymienionych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z prawem tych państw członkowskich*, są uznawane *we wszystkich* państwach członkowskich.

- 2a. *Państwa członkowskie wymienione w wykazie, o którym mowa w ust. 1, przekazują – w ramach europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych ustanowionej decyzją Rady 2001/470/WE¹ (zwanej dalej „europejską siecią sądową”) – informacje na temat sposobów określania, zgodnie z ich prawem krajowym, skutków orzeczeń, o których mowa w ust. 2 zdanie drugie.*

ROZDZIAŁ VI
PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 77

1. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie wyłącznie do postępowań sądowych wszczętych, do dokumentów sporządzonych lub zarejestrowanych formalnie jako dokumenty urzędowe *i do ugód sądowych zatwierdzonych lub zawartych w dniu rozpoczęcia jego stosowania lub po tej dacie.*
2. *Niezależnie od art. 92, rozporządzenie (WE) nr 44/2001 nadal reguluje postępowania sądowe wszczęte przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia i objęte zakresem zastosowania rozporządzenia (WE) nr 44/2001, dokumenty sporządzone lub zarejestrowane formalnie jako dokumenty urzędowe przed wspomnianą datą i objęte zakresem zastosowania wspomnianego rozporządzenia, a także ugody sądowe zatwierdzone lub zawarte przed wspomnianą datą i objęte zakresem zastosowania wspomnianego rozporządzenia.*

¹ Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 25.

ROZDZIAŁ VII
ZWIĄZEK Z INNYMI AKTAMI PRAWNYMI

Artykuł 78

Niniejsze rozporządzenie nie narusza stosowania przepisów, które regulują jurysdykcję lub uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach szczególnych i które zawarte są we unijnych aktach prawnych lub w prawie poszczególnych państw członkowskich, zharmonizowanym w wykonaniu takich aktów.

Artykuł 79

1. Niniejsze rozporządzenie zastępuje w stosunkach pomiędzy państwami członkowskimi konwencję brukselską z **1968 r.**, z wyjątkiem dotyczącym tych terytoriów państw członkowskich, które objęte są terytorialnym zakresem zastosowania tejże konwencji i które na podstawie art. 355 Traktatu o **funkcjonowaniu Unii Europejskiej** wyłączone są z zakresu niniejszego rozporządzenia.
2. W zakresie, w jakim niniejsze rozporządzenie zastępuje w stosunkach pomiędzy państwami członkowskimi postanowienia konwencji brukselskiej z **1968 r.**, odesłania do tej konwencji uważa się za odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 80

Z zastrzeżeniem art. 81 oraz art. 82 niniejsze rozporządzenie zastępuje w stosunkach pomiędzy państwami członkowskimi konwencje i dotyczące tych samych spraw, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie. W szczególności zastępuje się konwencje wymienione w *wykazie sporządzonym przez Komisję zgodnie z art. 88 ust. 1 lit. c) i art. 88 ust. 2*.

Artykuł 81

1. Konwencje , o których mowa w art. 80 pozostają w mocy w zakresie spraw, do których nie ma zastosowania niniejsze rozporządzenie.
2. Pozostają one także w mocy w stosunku do *wydanych* orzeczeń, *do sporządzonych lub zarejestrowanych formalnie* dokumentów urzędowych *oraz ugód sądowych zatwierdzonych lub zawartych przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 44/2001*.

Artykuł 82

1. Niniejsze rozporządzenie nie narusza konwencji, których państwa członkowskie są stronami i które w sprawach szczególnych regulują jurysdykcję, uznawanie lub wykonywanie orzeczeń.
2. Celem zapewnienia jednolitej wykładni ust. 1 ustęp ten będzie stosowany w następujący sposób:
 - a) niniejsze rozporządzenie nie wyłącza tego, aby sąd państwa członkowskiego, które jest stroną konwencji dotyczącej spraw szczególnych, oparł swoją jurysdykcję na tej konwencji, i to także wówczas, jeżeli pozwany ma miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, które nie jest stroną tej konwencji. W każdym wypadku sąd ten stosuje art. 28 niniejszego rozporządzenia;
 - b) orzeczenia wydane w jednym państwie członkowskim przez sąd, który oparł swoją jurysdykcję na konwencji dotyczącej spraw szczególnych, będą uznawane i wykonywane w innych państwach członkowskich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli państwa członkowskie pochodzenia i wezwane państwa członkowskie są stronami konwencji dotyczącej spraw szczególnych, która reguluje warunki uznawania i wykonywania orzeczeń, wówczas obowiązują te warunki. W każdym przypadku mogą być stosowane przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące uznawania i wykonywania orzeczeń.

Artykuł 83

Niniejsze rozporządzenie nie narusza porozumień, na mocy których państwa członkowskie przed wejściem w życie **■** rozporządzenia *(WE) nr 44/2001* zobowiązały się zgodnie z art. 59 konwencji brukselskiej z **1968 r.** do nieuznawania orzeczeń, w szczególności orzeczeń wydanych w innych państwach będących stroną tej konwencji, przeciwko pozwany mającym miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu na terytorium państwa trzeciego, jeżeli w przypadkach określonych w art. 4 wymienionej konwencji orzeczenie mogło być wydane jedynie na podstawie jurysdykcji przewidzianej w art. 3 ust. 2 tej konwencji.

Artykuł 84

1. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie konwencji *lugańskiej z 2007 r.*
- 1a. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie konwencji nowojorskiej z 1958 r.*
- 1b. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie dwustronnych konwencji i umów zawartych między państwem trzecim a państwem członkowskim przed dniem wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 44/2001 i dotyczących spraw uregulowanych niniejszym rozporządzeniem.*

ROZDZIAŁ VIII PRZEPISY KOŃCOWE

I

Artykuł 86

Państwa członkowskie podają w ramach europejskiej sieci sądowej **■** opis krajowych regulacji i procedur dotyczących wykonywania, w tym organów odpowiedzialnych za wykonywanie, informacje o wszelkich ograniczeniach wykonania, w szczególności przepisach służących ochronie dłużnika oraz okresach przedawnienia, w celu publicznego udostępnienia tych informacji.

Państwa członkowskie stale aktualizują te informacje.

Artykuł 87

Do dnia ...* państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o:

■

* Dz.U.: proszę wstawić datę – 12 miesięcy przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

- d) sądach, w których składa się wniosek o **odmowę wykonania** na mocy art. 51 ust. 1,
- e) sądach, do których wnosi się środek zaskarżenia dotyczący decyzji w sprawie wniosku o **odmowę wykonania** na mocy art. 56 ust. 2,
- f) sądach, do których wnosi się **wszelkie** dalsze środki zaskarżenia na mocy art. 57,
- g) językach, na jakie mogą być dokonywane tłumaczenia formularzy, o których mowa w art. 69 **ust. 2**;

Komisja udostępnia te informacje publicznie wszelkimi właściwymi środkami, w szczególności poprzez europejską sieć sądową.

Artykuł 88

1. Państwa członkowskie notyfikują Komisji:
 - a) **krajowe przepisy jurysdykcyjne, o których mowa w art. 4 ust. 2 i art. 4a ust. 2;**

- b) *zasady powiadamiania strony trzeciej, o których mowa w art. 76; oraz*
 - c) *konwencje, o których mowa w art. 80.*
2. *Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja sporządza odpowiednie wykazy.*
 3. *Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach w tych wykazach. Komisja odpowiednio aktualizuje te wykazy.*
 4. *Komisja publikuje wykazy i wszelkie późniejsze ich aktualizacje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*
 5. *Komisja udostępnia publicznie wszystkie informacje notyfikowane zgodnie z ust. 1 i 3 wszelkimi innymi środkami, zwłaszcza za pośrednictwem europejskiej sieci sądowej.*

Artykuł 89

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących zmian do załączników I i II, zgodnie z art. 90.

Artykuł 90

-1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.

-1a. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 89, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia*

1. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w **art. 89**, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od ***następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie.*** Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych. ■

- 1a. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.*
- 1b. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 89 wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.*

Artykuł 91a

Do dnia ... Komisja przedstawia sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu. W sprawozdaniu ocenia się, czy istnieje potrzeba dalszego poszerzenia zakresu przepisów dotyczących jurysdykcji i objęcia nimi pozwanych, którzy nie mają miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, a także bierze się pod uwagę funkcjonowanie niniejszego rozporządzenia i ewentualne zmiany na szczeblu międzynarodowym. W stosownym przypadku do tego sprawozdania dołącza się wniosek dotyczący poprawek do niniejszego rozporządzenia.*

* *Dz.U.: proszę wstawić datę – 7 lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.*

Artykuł 92

Niniejsze rozporządzenie uchyla rozporządzenie (WE) nr 44/2001. Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w *załączniku III*.

Artykuł 93

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... z wyjątkiem art. 87 i 88, które stosuje się od dnia ...**.*

* *Dz.U.: proszę wstawić datę – 24 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.*

** *Dz.U.: proszę wstawić datę – 12 miesięcy przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.*

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich *zgodnie z traktatami*.

█

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

**ZAŚWIADCZENIE DOTYCZĄCE ORZECZENIA W SPRAWACH CYWILNYCH
I HANDLOWYCH**

*Artykuł 64a rozporządzenia ___ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie
jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach
cywilnych i handlowych*

1. SĄD POCHODZENIA

1.1. Nazwa:

1.2. Adres:

1.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

1.2.3. Państwo członkowskie:

AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Tel. ■ :

1.4. *Faks:*

1.5. *E-mail (jeżeli dostępny):*

2. POWÓD (POWODOWIE)¹

2.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

2.2. *Numer identyfikacyjny (jeżeli dotyczy i jeżeli dostępny):*

2.3. *Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia lub, w przypadku osoby prawnej, uzyskania zdolności prawnej/ założenia/ rejestracji (jeżeli dotyczy i jeżeli dostępne):*

2.4. Adres:

2.4.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

2.4.2. Miejscowość i kod pocztowy:

¹ Jeżeli orzeczenie dotyczy więcej niż jednego powoda, proszę podać liczbę powodów.

2.4.3. Państwo:

AT *BE* *BG* *CY* *CZ* *DE* *EE* *EL* *ES* *FI* *FR* *HU* *IE* *IT* *LT*
 LU *LV* *MT* *NL* *PL* *PT* *RO* *SE* *SI* *SK* *UK* *Inne (proszę
podać kod ISO)*

2.5. *E-mail (jeżeli dostępny):*

3. POZWANY (POZWANI)¹

3.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

3.2. *Numer identyfikacyjny (jeżeli dotyczy i jeżeli dostępny):*

3.3. *Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia lub, w przypadku osoby prawnej, uzyskania
zdolności prawnej/ założenia/ rejestracji (jeżeli dotyczy i jeżeli dostępne):*

3.4. Adres:

¹ Jeżeli orzeczenie dotyczy więcej niż jednego pozwanego, proszę podać liczbę pozwanych.

3.4.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

3.4.2. Miejscowość i kod pocztowy:

3.4.3. Państwo:

AT *BE* *BG* *CY* *CZ* *DE* *EE* *EL* *ES* *FI* *FR* *HU* *IE* *IT* *LT*
 LU *LV* *MT* *NL* *PL* *PT* *RO* *SE* *SI* *SK* *UK* *Inne (proszę
podać kod ISO)*

3.5. *E-mail (jeżeli dostępny):*

4. ORZECZENIE

4.1. Data (*dd/mm/rrrr*) wydania orzeczenia:

4.2. *Numer referencyjny orzeczenia:*

█

4.3. **Orzeczenie zostało wydane zaocznie:**

4.3.1. **Nie**

4.3.2. **Tak (proszę podać datę (dd/mm/rrrr) doręczenia pozwanemu dokumentu wszczynającego postępowanie lub dokumentu mu równoważnego):**

4.4. **Orzeczenie jest wykonalne w państwie członkowskim pochodzenia bez konieczności spełnienia żadnych dodatkowych warunków:**

4.4.1. **Tak (proszę podać datę (dd/mm/rrrr) uznania orzeczenia za wykonalne, jeżeli dotyczy):**

█

4.4.2. **Tak, ale wyłącznie w odniesieniu do poniższej osoby (poniższych osób) (proszę określić):**

█

4.4.3. *Tak, ale wyłącznie w odniesieniu do części orzeczenia (proszę określić):*

█

4.4.4. *Orzeczenie nie zawiera wykonalnego zobowiązania.*

█

4.5. *Z dniem wydania zaświadczenia wyrok został doręczony pozwanemu (pозwanym):*

4.5.1. *Tak (proszę podać datę doręczenia (dd/mm/rrrr), jeżeli jest znana):*

4.5.1.1. *Orzeczenie zostało doręczone w następującym języku
(następujących językach):*

BG *ES* *CS* *DE* *ET* *EL* *EN* *FR* *GA* *IT* *LV* *LT* *HU*
 MT *NL* *PL* *PT* *RO* *SK* *SL* *FI* *SV* *Inne (proszę podać
kod ISO)*

4.5.2. *Nie według wiedzy sądu¹*

4.6. *Warunki wyroku i odsetki:*

4.6.1. *Orzeczenie w sprawie roszczenia pieniężnego²*

4.6.1.1. *Krótki opis przedmiotu sprawy:*

4.6.1.2. *Sąd nakazał*

..... *(nazwisko i imię (imiona) / nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji)³*

dokonanie płatności na rzecz:

..... *(nazwisko i imię (imiona) / nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji).*

4.6.1.2.1. *Jeżeli więcej niż jedna osoba została uznana za odpowiedzialną za to samo roszczenie, cała kwota może być pobrana od dowolnej z tych osób:*

¹ *Jeżeli orzeczenie nie zostało doręczone osobie (osobom), wobec której (których) występuje się o jego wykonanie, między datą wystawienia zaświadczenia a datą wszczęcia postępowania wykonawczego w państwie członkowskim, do którego wystąpiono, do zaświadczenia musi być dołączone orzeczenie, gdy zgodnie z art. 42a zaświadczenie to zostaje doręczone osobie (osobom), wobec której (których) występuje się o wykonanie orzeczenia.*

² *Jeżeli orzeczenie dotyczy wyłącznie kosztów odnoszących się do roszczenia, co do którego orzeczono wcześniej, proszę pozostawić pole w pkt 4.6.1 puste i przejść do punktu 4.7.*

³ *Jeżeli płatność zasądzono od więcej niż jednej osoby, proszę podać liczbę osób.*

4.6.1.2.1.1. *Tak*

4.6.1.2.1.2. *Nie*

4.6.1.3. Waluta:

euro (EUR) *lew bułgarski (BGN)* *korona czeska (CZK)* *forint węgierski (HUF)* *lit litewski (LTL)* *łat łotewski (LVL)* *złoty polski (PLN)* *funt szterling (GBP)* *lej rumuński (RON)* *korona szwedzka (SEK)* *pozostałe (proszę podać kod ISO):*

4.6.1.4. Kwota główna:

4.6.1.4.1. *Kwota płatna jednorazowo*

4.6.1.4.2. *Kwota płatna w ratach¹*

¹ *Proszę podać liczbę rat.*

<i>Termin (dd/mm/rrrr)</i>	<i>płatności</i>	<i>Kwota</i>

4.6.1.4.3. Kwota do regularnej zapłaty

4.6.1.4.3.1. Dziennie

4.6.1.4.3.2. Tygodniowo

4.6.1.4.3.3. Z inną częstotliwością (proszę określić):

4.6.1.4.3.4. *Od dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia:*

4.6.1.4.3.5. *Jeśli dotyczy, do (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia):*

4.6.1.5. *Odsetki (jeżeli dotyczy)*

4.6.1.5.1. Odsetki:

4.6.1.5.1.1. *Odsetki nieokreślone w orzeczeniu*

4.6.1.5.1.2. *Tak, określone w orzeczeniu w następujący sposób:*

4.6.1.5.1.2.1. *Kwota:*

lub

4.6.1.5.1.2.2. *Oprocentowanie ...%*

4.6.1.5.1.2.3. *Odsetki należne od ... (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia) do ... (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia)¹*

4.6.1.5.2. *Odsetki ustawowe (jeżeli dotyczy) do obliczenia zgodnie z (proszę podać odpowiednie przepisy ustawowe):*

4.6.1.5.2.1. *Odsetki należne od ... (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia) do ... (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia)¹*

¹ *Jeżeli jest więcej niż jeden okres, proszę podać liczbę okresów.*

4.6.1.5.3. Kapitalizacja odsetek (jeżeli dotyczy, proszę podać szczegóły):

4.6.2. Orzeczenie dotyczące środka tymczasowego, w tym środka zabezpieczającego:

4.6.2.1. Krótki opis przedmiotu sprawy i zasądzonego środka:

4.6.2.2. Środek zasądził sąd mający jurysdykcję do orzekania w sprawie głównej

4.6.2.2.1. Tak

4.6.3. Orzeczenie innego rodzaju:

4.6.3.1. Krótki opis przedmiotu sprawy oraz orzeczenia sądu:

4.7. Koszty¹

4.7.1. Waluta:

¹ *Punkt ten obejmuje również sytuacje, w których koszty zostają przyznane w oddzielnym orzeczeniu.*

euro (EUR) lew bułgarski (BGN) korona czeska (CZK) forint węgierski (HUF) lit litewski (LTL) łat łotewski (LVL) złoty polski (PLN) funt szterling (GBP) lej rumuński (RON) korona szwedzka (SEK) pozostałe (proszę podać kod ISO):

4.7.2. Koszty zasądzono od następującej osoby (następujących osób), wobec której (których) występuje się o wykonanie orzeczenia:

4.7.2.1. (nazwisko i imię (imiona) / nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji)¹

4.7.2.2. Jeżeli koszty zasądzono od więcej niż jednej osoby, cała kwota może być pobrana od dowolnej z tych osób:

4.7.2.2.1. Tak

4.7.2.2.2. Nie

4.7.3. Występuje się o odzyskanie następujących kosztów²:

¹ Proszę podać liczbę osób.

² Jeżeli zwrot kosztów można uzyskać od kilku osób, proszę podać go w rozbiciu na poszczególne osoby.

4.7.3.1. *Koszty zostały ustalone w orzeczeniu w postaci całkowitej kwoty (proszę podać kwotę):*

4.7.3.2. *Koszty zostały ustalone w orzeczeniu w postaci odsetka kosztów całkowitych (proszę podać odsetek całej kwoty):*

4.7.3.3. *Odpowiedzialność za koszty została określona w orzeczeniu i dokładne kwoty są następujące:*

4.7.3.3.1. *Oplaty sądowe:*

4.7.3.3.2. *Koszty zastępstwa procesowego:*

4.7.3.3.3. *Koszt doręczenia dokumentów:*

4.7.3.3.4. *Inne:*

4.7.3.4. *Inne (proszę określić):*

4.7.4. Odsetki od kosztów:

4.7.4.1. Nie dotyczy

4.7.4.2. Odsetki określone w orzeczeniu

4.7.4.2.1. Kwota:

lub

4.7.4.2.2. Oprocentowanie ...%

**4.7.4.2.2.1. *Odsetki należne od ... (dnia (dd/mm/rrrr) lub
wydarzenia) do ... (dnia (dd/mm/rrrr) lub
wydarzenia)*¹**

**4.7.4.3. Odsetki ustawowe (jeżeli dotyczy) do obliczenia zgodnie z (proszę podać
odpowiednie przepisy ustawowe):**

¹ ***Jeżeli jest więcej niż jeden okres, proszę podać liczbę okresów.***

4.7.4.3.1. Odsetki należne od ... (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia) do ... (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia)¹

4.7.4.4. Kapitalizacja odsetek (jeżeli dotyczy, proszę podać szczegóły):

█ Sporządzono w ...dnia Podpis lub pieczęć sądu wydania:
--

¹ *Jeżeli jest więcej niż jeden okres, proszę podać liczbę okresów.*

I

ZAŁĄCZNIK II

**ZAŚWIADCZENIE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO/ UGODY
SĄDOWEJ¹ W SPRAWACH CYWILNYCH I HANDLOWYCH**

*Artykuł 71a rozporządzenia ___ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie
jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach
cywilnych i handlowych*

1. SĄD LUB INNY WŁAŚCIWY ORGAN, KTÓRY WYSTAWIŁ NINIEJSZE ZAŚWIADCZENIE
 - 1.1. Nazwa:
 - 1.2. Adres:
 - 1.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 1.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:
 - 1.2.3. Państwo członkowskie:

¹ W całym zaświadczeniu niepotrzebne skreślić.

AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Tel. :

1.4. *Faks:*

1.5. *E-mail (jeżeli dostępny):*

2. DOKUMENT URZĘDOWY

2.1. *Organ, który sporządził dany dokument urzędowy (jeśli inny od organu wydającego zaświadczenie)*

2.1.1. *Nazwa i oznaczenie organu:*

2.1.2. *Adres:*

2.2. *Data (dd/mm/rrrr) sporządzenia dokumentu urzędowego przez organ, o którym mowa w pkt 2.1:*

I

- 2.3. *Numer referencyjny dokumentu urzędowego (jeżeli dotyczy):*
- 2.4. *Data (dd/mm/rrrr) zarejestrowania y dokumentu urzędowego w państwie członkowskim pochodzenia (należy wypełnić tylko w przypadku, gdy data rejestracji determinuje skutki prawne danego aktu i różni się od daty wskazanej w pkt 2.2):*

2.4.1. *Numer referencyjny w rejestrze (jeżeli dotyczy):*

3. **UGODA SĄDOWA**

- 3.1. *Sąd, który zatwierdził ugodę sądową lub przed którym ugoda sądowa została zawarta (jeżeli inny od sądu wydającego zaświadczenie)*

3.1.1. *Nazwa sądu:*

3.1.2. *Adres:*

3.2. *Data (dd/mm/rrrr) wydania ugody sądowej:*

3.3. *Numer referencyjny ugody sądowej:*

4. *STRONY DOKUMENTU URZĘDOWEGO/ UGODY SĄDOWEJ:*

4.1. *Nazwisko (nazwa) wierzyciela (wierzycieli) (nazwisko i imię (imiona)/ nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji)¹:*

4.1.1. *Numer identyfikacyjny (jeżeli dotyczy i jeżeli dostępny):*

4.1.2. *Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia lub, w przypadku osoby prawnej, uzyskania zdolności prawnej/ założenia/ rejestracji (jeżeli dotyczy i jeżeli dostępne):*

4.2. *Nazwisko (nazwa) dłużnika (dłużników) (nazwisko i imię (imiona)/ nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji)²:*

4.2.1. *Numer identyfikacyjny (jeżeli dotyczy i jeżeli dostępny):*

¹ *Proszę podać liczbę wierzycieli.*

² *Proszę podać liczbę wierzycieli.*

4.2.2. *Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia lub, w przypadku osoby prawnej, uzyskania zdolności prawnej/ założenia/ rejestracji (jeżeli dotyczy i jeżeli dostępne):*

4.3. *Nazwisko (nazwa) stron trzecich (nazwisko i imię (imiona)/ nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji)¹, jeżeli dotyczy*

4.3.1. *Numer identyfikacyjny (jeżeli dotyczy i jeżeli dostępny):*

4.3.2. *Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia lub, w przypadku osoby prawnej, uzyskania zdolności prawnej/ założenia/ rejestracji (jeżeli dotyczy i jeżeli dostępne):*

5. **WYKONALNOŚĆ DOKUMENTU URZĘDOWEGO/ UGODY SĄDOWEJ W PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM POCHODZENIA**

5.1. *Dokument urzędowy/ ugoda sądowa jest wykonalna w państwie członkowskim pochodzenia*

5.1.1. *Tak*

¹ Proszę podać liczbę stron trzecich (jeżeli dotyczy).

5.2. Warunki dokumentu urzędowego/ ugody sądowej i odsetki

5.2.1. Dokument urzędowy/ ugoda sądowa dotycząca roszczenia pieniężnego:

5.2.1.1. Krótki opis przedmiotu sprawy:

5.2.1.2. Na podstawie dokumentu urzędowego/ ugody sądowej

..... (nazwisko i imię (imiona) / nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji)¹

ma dokonać płatności na rzecz:

..... (nazwisko i imię (imiona) / nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji).

5.2.1.2.1. Jeżeli więcej niż jedna osoba została uznana za odpowiedzialną za to samo roszczenie, cała kwota może być pobrana od dowolnej z tych osób:

5.2.1.2.1.1. Tak

5.2.1.2.1.2. Nie

¹ Jeżeli płatność zasądzono od więcej niż jednej osoby, proszę podać liczbę osób.

5.2.1.3. Waluta:

euro (EUR) *lew bułgarski (BGN)* *korona czeska (CZK)* *forint węgierski (HUF)* *lit litewski (LTL)* *łat łotewski (LVL)* *złoty polski (PLN)* *funt szterling (GBP)* *lej rumuński (RON)* *korona szwedzka (SEK)* *pozostałe (proszę podać kod ISO):*

5.2.1.4. Kwota główna:

5.2.1.4.1. *Kwota płatna jednorazowo*

5.2.1.4.2. *Kwota płatna w ratach¹*

<i>Termin (dd/mm/rrrr)</i>	<i>płatności</i>	<i>Kwota</i>

¹ *Proszę podać liczbę rat.*

5.2.1.4.3. *Kwota do regularnej zapłaty*

5.2.1.4.3.1. *Dziennie*

5.2.1.4.3.2. *Tygodniowo*

5.2.1.4.3.3. *Z inną częstotliwością (proszę określić):*

5.2.1.4.3.4. *Od dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia:*

5.2.1.4.3.5. *Jeżeli dotyczy, do (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia):*

5.2.1.5. *Odsetki (jeżeli dotyczy)*

5.2.1.5.1. *Odsetki:*

5.2.1.5.1.1. *Nie określono w dokumencie urzędowym / ugodzie sądowej*

5.2.1.5.1.2. Tak, określono w dokumencie urzędowym / ugodzie sądowej jak następuje:

5.2.1.5.1.2.1. Kwota:

lub

5.2.1.5.1.2.2. Oprocentowanie ...%

5.2.1.5.1.2.3. Odsetki należne od (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia) do (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia)¹

5.2.1.5.2. Odsetki ustawowe (jeżeli dotyczy) do obliczenia zgodnie z (proszę podać odpowiednie przepisy ustawowe):

5.2.1.5.2.1. Odsetki należne od ... (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia) do ... (dnia (dd/mm/rrrr) lub wydarzenia)¹

5.2.1.5.3. Kapitalizacja odsetek (jeżeli dotyczy, proszę podać szczegóły):

¹ *Jeżeli jest więcej niż jeden okres, proszę podać liczbę okresów.*

5.2.2. Dokument urzędowy / ugoda sądowa dotycząca wykonalnego zobowiązania o charakterze niepieniężnym:

5.2.2.1. Krótki opis wykonalnego zobowiązania

5.2.2.2. Zobowiązanie, o którym mowa w pkt 5.2.2.1., jest wykonalne wobec następującej osoby (następujących osób)¹ (nazwisko i imię (imiona) / nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji):

<p><i>Sporządzono w ... dnia</i> <i>Podpis lub pieczęć sądu lub innego właściwego organu wydającego zaświadczenie:</i></p>

¹ *Jeżeli jest więcej niż jedna osoba, proszę podać liczbę osób.*

I

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 44/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2, wprowadzenie	Artykuł 1 ust. 2, wprowadzenie
Artykuł 1 ust. 2 lit. a)–d)	Artykuł 1 ust. 2 lit. a)–d)
_____	Artykuł 1 ust. 2 lit. e)
_____	<i>Artykuł 1 ust. 2 lit. f)</i>
Artykuł 1 ust. 3	■ _____
_____	Artykuł 2
Artykuł 2	Artykuł 3
Artykuł 3	Artykuł 4
Artykuł 4	<i>Artykuł 4a</i>
■	■
■	_____
Artykuł 5, wprowadzenie	Artykuł 5, wprowadzenie
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 5 ust. 2	_____
Artykuł 5 ust. 3 <i>i 4</i>	Artykuł 5 ust. 3 <i>i 4</i>
_____	Artykuł 5 <i>ust. 4a</i>
Artykuł 5 ust. 5–7	Artykuł 5 ust. 5–7

Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8	Artykuł 8
Artykuł 9	Artykuł 9
Artykuł 10	Artykuł 10
Artykuł 11	Artykuł 11
Artykuł 12	Artykuł 12
Artykuł 13	Artykuł 13
Artykuł 14	Artykuł 14
Artykuł 15	Artykuł 15
Artykuł 16	Artykuł 16
Artykuł 17	Artykuł 17
Artykuł 18	Artykuł 18
Artykuł 19 <i>ust. 1 i 2</i>	Artykuł 19 <i>ust. 1</i>
_____	<i>Artykuł 19 ust. 2</i>
Artykuł 20	Artykuł 20
Artykuł 21	Artykuł 21
Artykuł 22 ■	Artykuł 22 ■

Artykuł 23 ust. 1 i 2	Artykuł 23 ust. 1 i 2
_____	█
█	█
█	█
Artykuł 23 ust. 3	_____
Artykuł 23 ust. 4 i 5	Artykuł 23 ust. 3 i 4
█ _____	Artykuł 23 ust. 5
Artykuł 24	Artykuł 24 ust. 1
_____	Artykuł 24 ust. 2
_____	█
Artykuł 25	Artykuł 27
Artykuł 26	Artykuł 28
█	█
Artykuł 27 ust. 1	Artykuł 29 ust. 1
_____	Artykuł 29 ust. 2
Artykuł 27 ust. 2	Artykuł 29 ust. 3
_____	█

Artykuł 28	Artykuł 30
_____	█
Artykuł 29	Artykuł 32 ust. 1
_____	Artykuł 32 ust. 2
_____	<i>Artykuł 32 ust. 2a</i>
_____	<i>Artykuł 32 ust. 2b</i>
Artykuł 30	Artykuł 33 ust. 1 lit. a) i b)
_____	Artykuł 33 ust. 1, akapit drugi
_____	Artykuł 33 ust. 2 █
_____	Artykuł 34
_____	Artykuł <i>34a</i>
Artykuł 31	Artykuł 36
Artykuł 32	Artykuł. 2 lit. a)
<i>Artykuł 33</i>	Artykuł <i>38a</i>
_____	█
_____	Artykuł 39
_____	Artykuł <i>39b</i>
_____	Artykuł 40

_____	Artykuł 41
_____	Artykuł 42
_____	Artykuł 42a
_____	Artykuł 44
Artykuł 34	Artykuł 48 ust. 1 lit. a)–d)
Artykuł 35 ust. 1	Artykuł 48 ust. 1 lit. e)
Artykuł 35 ust. 2	Artykuł 48 ust. 2
Artykuł 35 ust. 3	Artykuł 48 ust. 3
█	Artykuł 48 ust. 4
Artykuł 36	Artykuł 64
Artykuł 37 ust. 1	Artykuł 39a lit. a)
Artykuł 38	_____
Artykuł 39	█ _____
Artykuł 40	_____
Artykuł 41	█ _____
Artykuł 42	█ _____
Artykuł 43	█ _____
Artykuł 44	█ _____

Artykuł 45	█ _____
Artykuł 46	█ _____
Artykuł 47	█ _____
Artykuł 48	█ _____
█ _____	Artykuł <i>50a</i>
█ _____	Artykuł 51
_____	Artykuł 54
█ _____	Artykuł 56
█ _____	<i>Artykuł 57</i>
█ _____	Artykuł 59
█ _____	Artykuł 66
Artykuł 49	Artykuł 67
Artykuł 50	█ _____
Artykuł 51	Artykuł 68
Artykuł 52	█ _____
<i>Artykuł 53</i>	█ _____
<i>Artykuł 54</i>	Artykuł <i>64a</i>
Artykuł 55 ust. 1	█ _____

Artykuł 55 ust. 2	Artykuł <i>39 ust. 2, artykuł 51 ust. 2a i artykuł 69</i>
█ _____	█ _____
Artykuł 56	Artykuł 72
Artykuł 57 ust. 1	Artykuł 70 ust. 1
Artykuł 57 ust. 2	_____
Artykuł 57 ust. 3	Artykuł 70 ust. 2
Artykuł 57 ust. 4	Artykuł 70 ust. 3 <i>i artykuł 71a</i>
Artykuł 58	Artykuł 71 <i>i artykuł 71a</i>
Artykuł 59	Artykuł 73
█ _____	_____
Artykuł 60	Artykuł 74
Artykuł 61	Artykuł 75
Artykuł 62	<i>Artykuł 2a</i>
Artykuł 63	_____
Artykuł 64	_____
Artykuł 65	Artykuł 76 ust. 1 i 2
_____	Artykuł <i>76 ust. 2a</i>
█ _____	█ _____

Artykuł 66	Artykuł 77
Artykuł 67	Artykuł 78
Artykuł 68	Artykuł 79
Artykuł 69	Artykuł 80
Artykuł 70	Artykuł 81
Artykuł 71	Artykuł 82
Artykuł 72	Artykuł 83
_____	Artykuł 84
Artykuł 73	<i>Artykuł 91a</i>
Artykuł 74 ust. 1	Artykuł 87 akapit pierwszy lit. d), e) i f) oraz art. 88 ust. 1 lit. a)
<i>Artykuł 74 ust. 2</i>	Artykuł 89
_____	█ _____
█ _____	█ _____
█ _____	█ _____
_____	█ _____

_____	Artykuł 90
_____	█ _____
_____	Artykuł 92
Artykuł 75	_____
Artykuł 76	Artykuł 93
<i>Załącznik V</i>	<i>Załącznik I i załącznik II</i>
Załącznik VI	<i>Załącznik II</i>
_____	<i>Załącznik III</i>
█ _____	█ _____
█ _____	█ _____
█ _____	█ _____

Or. en

UZASADNIENIE

Rozporządzenie nr 44/2001, wraz z poprzedzającą je konwencją brukselską, jest jednym z najbardziej skutecznych aktów prawnych UE. Stworzyło ono podwaliny europejskiej przestrzeni sądowej, dobrze służy obywatelom i przedsiębiorstwom, wspierając pewność prawa i przewidywalność decyzji, oraz jest wykorzystywane jako punkt odniesienia i narzędzie dla innych instrumentów. Przekształcenie tego rozporządzenia ma zatem istotne znaczenie. Sprawozdawca wyraża zadowolenie z osiągnięcia porozumienia ze współprawodawcą w poniżej wymienionych kwestiach.

1. Zniesienie *exequatur*

W miejsce *exequatur* Komisja proponuje, by orzeczenie wykonalne w państwie członkowskim pochodzenia było wykonalne i wykonywane w jakimkolwiek innym miejscu w UE po wydaniu przez sąd pochodzenia uwierzytelnionej kopii oraz zaświadczenia w przewidzianej formie, nie stosując tymczasowej procedury. Następnie należy przystąpić do wykonania, tak jakby orzeczenie zostało wydane przez sąd państwa członkowskiego wykonania.

Jeżeli strona, wobec której dochodzi się wykonania, nie stawiła się na postępowaniu prowadzącym do orzeczenia, może złożyć do sądu państwa członkowskiego pochodzenia wnioski o ponowne rozpatrzenie orzeczenia ze względu na fakt, że a) nie doręczono jej pozwu w czasie i trybie umożliwiającym jej przygotowanie obrony lub b) nie miała możliwości zakwestionowania roszczenia z powodu działania „siły wyższej lub ze względu na wyjątkowe okoliczności bez jakiegokolwiek winy z jej strony”, chyba że nie zaskarżyła orzeczenia, kiedy miała taką możliwość.

Ponadto strona, wobec której dochodzi się wykonania, może złożyć do sądu państwa członkowskiego wykonania wnioski o odmowę wykonania, jeżeli wykonanie nie byłoby dozwolone w świetle podstawowych zasad stanowiących fundament prawa do rzetelnego procesu.

Komisja zamierza znieść istniejące prawo do zaskarżania uznania lub wykonania orzeczenia państwa członkowskiego ze względu na ewidentną niezgodność z porządkiem publicznym uznającego/wykonującego państwa członkowskiego i zastąpić je ograniczonym prawem do „rzetelnego procesu”. Ponadto – z jednym ściśle określonym wyjątkiem – niedopuszczalne byłoby ponowne rozpatrzenie jurysdykcji sądu pochodzenia, nawet pod określonymi warunkami przewidzianymi obecnie w rozporządzeniu Bruksela I (nieprzestrzeganie wymogów dotyczących konsumentów, ubezpieczenia lub jurysdykcji wyłącznej).

Komisja jest zdania, że odstępstwo dotyczące materialnego lub proceduralnego porządku publicznego wciąż wydaje się konieczne. Takiego odstępstwa mogą wymagać międzynarodowe zobowiązania państw członkowskich, a zarówno rozporządzenie Rzym I, jak i Rzym II, zawierają odstępstwa dla porządku publicznego i przepisów wymuszających swoje zastosowanie. Państwo członkowskie, przed którego sądem toczy się postępowanie, ma prawo do zachowania swoich fundamentalnych wartości. To samo – na zasadzie równości – musi dotyczyć państwa członkowskiego, w którym wnosi się o wykonanie orzeczenia.

Komisja proponuje jednak, by istniały dwie kategorie orzeczeń, w przypadku których w dalszym ciągu konieczne byłoby uzyskanie przez stronę wykonującą stwierdzenia wykonalności i doręczenie go stronie przeciwnej, z zastrzeżeniem prawa tej ostatniej do odwołania z określonych powodów identycznych z tymi, które zostały zawarte w art. 34 obowiązującego rozporządzenia Bruksela I, mianowicie orzeczenia dotyczące zobowiązań pozaumownych wynikających z naruszenia prywatności i innych dóbr osobistych, w tym ze zniesławienia, oraz orzeczenia w postępowaniach z powództwa zbiorowego dotyczące odszkodowania za szkody spowodowane w wyniku nieuczciwych praktyk rynkowych pod pewnymi warunkami.

Komisja Prawna uważa, że z uwagi na pewność prawa lepszym rozwiązaniem byłby brak wyłączeń. Pogląd ten znalazł również wsparcie w Radzie.

2. Rozszerzenie zakresu przepisów jurysdykcyjnych na spory z udziałem pozwanych zamieszkałych poza UE

Komisja proponuje, by przepisy jurysdykcyjne zawarte w rozporządzeniu miały obowiązkowe zastosowanie do pozwanych z państw trzecich, zastępując tym samym obowiązujące podstawy jurysdykcji państw członkowskich w takich wypadkach. Aby zrekompensować ograniczony w związku z tym dostęp do sądów w wielu państwach członkowskich oraz brak ogólnej podstawy jurysdykcji opartej na miejscu zamieszkania, Komisja proponuje także, by właściwość miały sądy państwa członkowskiego, w którym usytuowane są należące do pozwanego ruchomości, pod warunkiem, że (1) żaden sąd innego państwa członkowskiego nie ma właściwości na mocy wcześniejszych przepisów rozporządzenia, (2) „wartość tego majątku nie jest niewspółmierna do wartości roszczenia” oraz (3) sprawa ma „wystarczający związek” z państwem członkowskim sądu, przed którym wytoczono powództwo.

Proponuje się, by w wyjątkowych przypadkach istniało *forum necessitatis*, czyli prawo do wytaczania powództwa przed sądem państwa członkowskiego, z którym sprawa ma „wystarczający związek”, jeżeli jest to „niezbędne dla zapewnienia prawa do rzetelnego procesu lub prawa do dostępu do wymiaru sprawiedliwości” i jeżeli żaden sąd innego państwa członkowskiego nie ma właściwości na mocy wcześniejszych przepisów rozporządzenia. W szczególności postępowanie można wytoczyć, jeżeli, a) postępowanie nie może zostać we właściwy sposób wszczęte ani przeprowadzone lub nie jest możliwe w państwie trzecim, z którym sprawa ma ścisły związek, lub b) orzeczenie wydane w państwie trzecim nie zostałoby uznane i wykonane w państwie członkowskim sądu, przed którym wytoczono powództwo, a takie uznanie oraz wykonanie jest konieczne do zaspokojenia praw powoda.

Komisja popiera stanowisko wyrażone przez Parlament w rezolucji w sprawie zielonej księgi, zgodnie z którym rozstrzygnięcie kwestii, czy należy rozszerzyć w ten sposób zakres przepisów rozporządzenia, wymaga zakrojonych na szeroką skalę konsultacji i debaty politycznej. Na obecnym etapie proponuje się więc, aby rozporządzenie zawierało przepisy wprowadzające jedynie częściowe działanie zwrotne w przypadku sporów dotyczących umów z zakresu prawa pracy, ubezpieczenia i umów z udziałem konsumentów, z myślą o ochronie strony słabszej.

3. Umowy o jurysdykcji

Realnym rozwiązaniem wydaje się zwiększenie skuteczności umów o jurysdykcji poprzez założenie, iż sąd wybrany przez strony do rozstrzygnięcia ich sporu powinien mieć zawsze pierwszeństwo, niezależnie od tego, czy wniesiono do niego sprawę w pierwszej kolejności. Artykuł 32 ustęp 2 stanowi, że jeżeli umowa, o której mowa w art. 23, nadaje wyłączną jurysdykcję sądowi lub sądom państwa członkowskiego, sądy innych państw członkowskich nie mają jurysdykcji w sprawie dopóty, dopóki sąd lub sądy wyznaczone w umowie nie stwierdzą braku swojej jurysdykcji. Ponadto określono, że przepis dotyczący zawisłości sprawy, zawarty w art. 29 proponowanego rozporządzenia, nie wpływa na postanowienia art. 32 ust. 2. Punkt 19 preambuły odnosi się do potrzeby zwiększenia skuteczności umów o jurysdykcji, „aby uniknąć nieuczciwych taktyk w postępowaniu sądowym”, stwierdzając następnie: „Niniejsze rozporządzenie powinno więc zapewnić pierwszeństwo podjęcia decyzji o swojej właściwości sądowi określonemu w umowie, niezależnie od tego, czy wniesiono do niego sprawę w pierwszej kolejności”. W art. 23 ust. 1 zastrzega się, że właściwość mają sądy wybrane przez strony, „chyba że umowa ta jest nieważna, jeżeli chodzi o jej ważność materialną, na mocy prawa danego państwa członkowskiego”.

4. Umowy o arbitraż

Komisja jest zdania, że należy zwiększyć skuteczność umów o arbitraż, aby zapewnić pełne poszanowanie woli stron. Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której uzgodniono lub wyznaczono miejsce arbitrażu w jednym z państw członkowskich. Komisja proponuje więc przepisy szczególne mające na celu uniknięcie postępowań równoległych i nieuczciwych taktyk w postępowaniu sądowym w takich przypadkach.

W związku z tą kwestią komisja popiera stanowisko wyrażone przez Parlament w rezolucji w sprawie zielonej księgi: arbitraż jest zadowalająco regulowany konwencją nowojorską z 1958 r. i konwencją genewską o międzynarodowym arbitrażu handlowym z 1961 r. Wszystkie państwa członkowskie są stroną wyżej wymienionych konwencji, dlatego należy zachować wyłączenie arbitrażu z zakresu stosowania rozporządzenia. Kwestię tę wyjaśnia punkt 11 preambuły oraz następne.

5. Pozostałe kwestie

Komisja dostrzega, że w odniesieniu do środków wstępnych wprowadzono pewne ulepszenia.

Komisja popiera propozycję umożliwienia sądom państwa członkowskiego zawieszenia postępowania, jeżeli powództwo w sporze o to samo roszczenie między tymi samymi stronami zostało wytoczone najpierw przed sądem państwa trzeciego.

6. Wniosek

Podsumowując, Komisja Prawna jest zadowolona z kompromisu osiągniętego z Radą, gdyż pokrywa się on ze stanowiskiem Parlamentu we wszystkich ważniejszych punktach. Przekształcone rozporządzenie rozwiązuje niektóre trudności, jakie pojawiły się w ostatnim dziesięcioleciu w przedmiotowej dziedzinie, a zniesienie procedury *exequatur* we wszystkich sprawach cywilnych i handlowych stanowi istotny krok w poprawie dostępu obywateli i

przedsiębiorców do wymiaru sprawiedliwości.

ZAŁĄCZNIK: OPINIA KONSULTACYJNEJ GRUPY ROBOCZEJ SŁUŻB PRAWNYCH PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I KOMISJI

KONSULTACYJNA GRUPA ROBOCZA
SŁUŻB PRAWNYCH

Bruksela, dnia 8 marca 2011 r.

OPINIA

DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO RADY KOMISJI

Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (przekształcenie) COM(2010)0748 z dnia 14.12.2010 r. – 2010/0383(COD)

Uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych, w szczególności jego punkt 9, konsultacyjna grupa robocza, złożona z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, odbyła posiedzenie w dniach 13 stycznia i 11 lutego 2011 r. w celu zbadania, między innymi, ww. wniosku przedstawionego przez Komisję.

W trakcie tych posiedzeń¹, na podstawie analizy przedmiotowego wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady przekształcającego rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych grupa robocza uzgodniła jednomyślnie, co następuje.

1) Co się tyczy uzasadnienia, aby zostało ono sporządzone z pełnym poszanowaniem właściwych wymogów określonych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym, w dokumencie takim należało precyzyjnie wskazać, które postanowienia wcześniejszego aktu pozostają niezmienione we wniosku, zgodnie z pkt 6 lit. a) ppkt (iii) porozumienia.

2) Poniższe części tekstu dotyczącego przekształcenia należało oznaczyć szarym wyróżnieniem używanym do zaznaczania istotnych zmian:
– w pierwszym odniesieniu – słowa „i e”;

¹ Konsultacyjna grupa robocza miała do dyspozycji angielską, francuską i niemiecką wersję językową wniosku i pracowała w oparciu o wersję angielską, w której przedmiotowy wniosek został pierwotnie sporządzony.

- w drugim zdaniu punktu 10. preambuły;
- w art. 47 ust. 1 – słowa „dotyczące spraw, o których mowa w art. 37 ust. 3”.

3) W art. 28 ust. 2 odniesienie do „przepisów ust. 2” należy dostosować tak, by stanowiło odniesienie do „przepisów ust. 1”.

4) W art. 47 ust. 2 słowa „art. 50–63” należy zastąpić frazą „art. 50–65, 67, 68 i 72”.

5) W art. 64 sformułowanie „wydane w państwie członkowskim” i wyrażenie „w państwie członkowskim uznania, stwierdzenia wykonalności lub wykonania” należy umieścić w strzałkach oznaczających dostosowanie.

W rezultacie po dokonaniu analizy wniosku konsultacyjna grupa robocza stwierdziła jednogłośnie, że wniosek nie wprowadza żadnych zmian merytorycznych poza tymi, które są zaznaczone jako takie we wniosku lub w niniejszej opinii. Grupa robocza uznała również, że w odniesieniu do kodyfikacji niezmienionych przepisów wcześniejszych aktów prawnych z tymi istotnymi zmianami przedmiotowy wniosek dotyczy zwykłej kodyfikacji istniejącego tekstu, bez zmian merytorycznych.

C. PENNERA
Wydział Prawny

H. LEGAL
Wydział Prawny

L. ROMERO REQUENA
Dyrektor Generalny

10.11.2011

OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH

dla Komisji Prawnej

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (przekształcenie)
(COM(2010)0748 – C7-0433/2010 – 2010/0383(COD))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Evelyn Regner

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Domaga się wprowadzenia do rozporządzenia nowej sekcji dotyczącej jurysdykcji w sprawach dotyczących pozwów zbiorowych. Sprawy rozpatrywane przez ETS w przeszłości, a zwłaszcza sprawa Viking, pokazały, że w odniesieniu do jurysdykcji sądów możliwe jest stosowanie w pewnym zakresie praktyki wyboru sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. *forum shopping*). Z powodu braku jurysdykcji w sprawach związanych z pozwami zbiorowymi wyznaczono sąd brytyjski jako sąd właściwy w sprawie pozwów zbiorowych, do których doszło w Finlandii. Sądy w państwach członkowskich, które nie zajmują się sprawami pozwów zbiorowych, stanowią w sprawach z zakresu prawa cywilnego. Jest to sprzeczne z duchem i celami omawianego rozporządzenia. W sprawach tego typu powinny orzekać sądy państw członkowskich mające najbliższy związek z pozwami zbiorowymi – są to oczywiście państwa członkowskie, w których wniesiono pozwy zbiorowe.

Wzywa do zniesienia wymogu exequatur, uważa jednak, że zanim to nastąpi, należy zagwarantować jego zrównoważenie rygorystycznymi zabezpieczeniami umożliwiającymi wystarczającą ochronę praw dłużników i zapewniającymi pełne przestrzeganie praw podstawowych.

Jest jednocześnie zdania, że przepisy wspólnotowe dotyczące wyłącznej jurysdykcji w odniesieniu do praw rzeczowych na nieruchomościach bądź najmu lub dzierżawy nieruchomości mogłyby zostać rozszerzone na postępowania wszczynane w państwie trzecim. Przepisy dotyczące jurysdykcji odnoszące się do konsumentów i pracowników mają zastosowanie również do przedsiębiorstw w krajach trzecich.

POPRAWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Prawnej, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie do swojego sprawozdania następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 1 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a) Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 weszło w życie w marcu 2002 r. Po ośmiu latach Komisja dokonała przeglądu jego funkcjonowania w praktyce i uznała za konieczne wprowadzenie zmian do tego aktu. Niniejsze przekształcenie poprawi dostęp do wymiaru sprawiedliwości, m.in. poprzez umożliwienie pracownikom jednoczesnego wnoszenia pozwów przeciwko kilku pozwanym w obszarze zatrudnienia zgodnie z art. 6 ust. 1. Możliwość ta istniała już w ramach konwencji brukselskiej z 1968 r. Jej ponowne uwzględnienie w rozporządzeniu będzie korzystne dla pracowników, którzy zechcą wszcząć jednoczesne postępowanie przeciwko kilku pracodawcom mającym siedzibę w różnych państwach członkowskich.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 1 b preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1b) Niniejszym wprowadza się jurysdykcję w sprawach dotyczących pozwów zbiorowych, aby zapobiec wybieraniu sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy oraz by zapewnić spójność z rozporządzeniem (WE) nr

864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącym prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II)¹; właściwym sądem powinien być sąd państwa członkowskiego, w którym wniesiono pozew zbiorowy.

¹ Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 40.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 22 – punkt 1 – litera aa) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*aa) w postępowaniach dotyczących
pозwów zbiorowych wnoszonych w danym
państwie członkowskim, jurysdykcję mają
sądy tegoż państwa członkowskiego;*

Uzasadnienie

Zgodnie z punktem 7 preambuły rozporządzenia Rzym II konieczne jest zachowanie spójności między tymi instrumentami prawa wspólnotowego, które regulują właściwość przepisów, a jurysdykcją sądów. Do rozporządzenia Bruksela I należy wprowadzić jurysdykcję odpowiadającą art. 9 rozporządzenia Rzym II, aby zapobiec wybieraniu sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy. W przypadku kilku pozwanych w danej sprawie (pозew zbiorowy) spółka może nadal wybrać sąd, który wydaje się być bardziej przychylny z punktu widzenia jej interesów, co nie jest zgodne z celami rozporządzenia Bruksela I.

PROCEDURA

Tytuł	Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych (przekształcenie)		
Odsyłacze	COM(2010)0748 – C7-0433/2010 – 2010/0383(COD)		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 18.1.2011		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	EMPL 15.9.2011		
Sprawozdawca(y) Data powołania	Evelyn Regner 7.7.2011		
Rozpatrzenie w komisji	12.9.2011	5.10.2011	7.11.2011
Data przyjęcia	7.11.2011		
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	20 15 0	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Milan Cabrnoch, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Frank Engel, Richard Falbr, Marian Harkin, Roger Helmer, Liisa Jaakonsaari, Ádám Kósa, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zanoni		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Edite Estrela, Julie Girling, Richard Howitt, Ria Oomen-Ruijten, Antigoni Papadopoulou, Emilie Turunen		
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Catherine Bearder		

PROCEDURA

Tytuł	Jurydykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych (przekształcenie)		
Odsyłacze	COM(2010)0748 – C7-0433/2010 – 2010/0383(COD)		
Data przedstawienia w PE	14.12.2010		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 18.1.2011		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	EMPL 15.9.2011		
Sprawozdawca(y) Data powołania	Tadeusz Zwiefka 28.2.2011		
Rozpatrzenie w komisji	24.5.2011	11.7.2011	22.11.2011
Data przyjęcia	11.10.2012		
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	20 0 0	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Gerald Häfner, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Piotr Borys, Eva Lichtenberger, Axel Voss		
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sylvie Guillaume, Salvatore Tatarella		
Data złożenia	15.10.2012		